

Kršćanska biblioteka

www.monfortanci.com

POBOŽNOST IMENU, GLAVI I LICU ISUSOVU

POBOŽNOST IMENU, GLAVI I LICU ISUSOVU

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

U ovom malom priručniku sabrali smo pobožnosti manje poznate i prakticirane u hrvatskom narodu ali ne i u Katoličkoj Crkvi. Radi se o pobožnosti *Imenu, Glavi i Licu Isusovu*. Te pobožnosti su nastale u raznim povijesnim kontekstima ali imaju trajnu vrijednost u Crkvi. Svaka pobožnost je izraz štovanja Isusa Krista, a cilj joj je pobuditi ljubav prema našem Spasitelju i potaći vjernike na dosljedan kršćanski život. Crkva uči da je kršćansko štovanje usredotočeno na osobu Isusa Krista koja je samo jedna i to božanska, te po Isusu u Duhu Svetom imamo pristup Ocu. Tako da i pobožnosti *Imenu, Glavi i Licu Isusovu* nisu bitno različite, sve tri su sastavni dio pobožnosti i čašćenja Osobe Sina Božjega, Bogo - čovjeka u njegovu presvetom čovječstvu pod pojedinim vidikom.

O tome govori i *Direktorija o pučkoj pobožnosti i liturgiji* kojeg je izdala Kongregacija za bogoštovlje i disciplinu sakramenata 2000. godine u Rimu. Donosimo nekoliko citata iz Direktorija koji bi nam mogli pomoći da bolje shvatimo tu stvarnost.

«Tipičan izraza pučke pobožnosti su pobožne vježbe, međusobno veoma različite prema povijesnome podrijetlu i sadržaju, prema govoru i stilu, prema načinu uporabe i prema onima kojima su namijenjene. Drugi vatikanski sabor uzeo je u razmatranje pobožne vježbe, podsjetio je da ih se žarko preporučuje, pokazujući tako uvjete koji jamče ispravnost i valjanost!

U svjetlu naravi i vlastitih obilježja kršćanskoga bogoslužja očito je ponajprije da pobožne vježbe trebaju biti sukladne zdravu nauku i zakonima te odredbama Crkve. Osim toga, trebaju biti u skladu sa svetom liturgijom, voditi brigu - koliko je to moguće - o vremenima liturgijske godine i promicati »svjesno i aktivno sudjelovanje u zajedničkoj molitvi Crkve.

Pobožne vježbe pripadaju području kršćanskoga bogoštovlja. Zbog toga je Crkva uvijek osjećala potrebu da bude pozorna na njih, jer se preko njih Boga dostojno slavi i čovjek prima duhovno dobro i poticaj za vođenje dosljedna kršćanskog života ...

Oduvijek i na svakome mjestu pučka pobožnost pokazuje zanimanje za izvanredne pojave i činjenice, često povezane s privatnim objavama. Premda se to ne može ograničiti samo na ozračje marijanske pobožnosti, nje se to osobito tiče, zbog »viđenja« i pripadnih »poruka«. U tome pogledu vrijedi ono što spominje Katekizam Katoličke crkve: »Tijekom stoljeća bilo je takozvanih 'privatnih' objava. Neke je od njih priznao crkveni autoritet. One ipak ne pripadaju u polog vjere. Uloga im nije da 'poboljšaju' ili 'upotpune' konačnu Kristovu objavu, nego da pomognu da se od nje u određenome povijesnom razdoblju potpunije živi. Pod vodstvom Učiteljstva Crkve osjećaj vjernika znade razlučiti i prihvatiti ono što je u takvim objavama Crkvi istiniti poziv Krista ili njegovih svetaca.

Pučka pobožnost rado se usredotočuje na Kristov lik, na lik Sina Božjega i Spasitelja čovjek: ispunjena je ganućem kada se pripovijeda o njegovu rođenju i prepoznaje beskrajnu ljubav koja struji iz Djeteta, pravoga Boga i pravoga našeg brata, siromašna i progonjena od njegova djetinjstva; uživa u prikazivanju brojnih događaja iz javnoga života Gospodina Isusa, Dobroga pastira koji pristupa carinicima i grješnicima; čudotvorca koji ozdravlja bolesne i pritječe u pomoć potrebnima; Učitelja koji govori istinito; poglavito pak voli razmatrati otajstva muke Kristove, jer u tim otajstvima osjeća njegovu bezgraničnu ljubav i mjeru njegove solidarnosti s ljudskim trpljenjem: Isusa, izdana i napuštena, bičevana i okrunjena trnovom krunom, raspeta između razbojnika, skinuta s križa u utrobu zemlje, oplakana od prijatelja i učenika ...

Potrebno je prosvijetliti vjernike o posebnome obilježju kršćanske molitve koja za naslovnika ima Oca, posredstvom Isusa Krista, u snazi Duha Svetoga.

Konačno, potrebno je da pobožnost prema Kristovoj mucu vodi vjernike prema punu i svjesnu sudjelovanju u euharistiji u kojoj je kao hrana dano tijelo Kristovo, prineseno u žrtvi

za nas (usp. 1 Kor 11, 24); i kao piće dana je Isusova krv prolivena na križu za novi i vječni savez i za otkupljenje svih grijeha».

Da ne bismo nepotrebno opteretili tekst ne donosimo citate svih knjiga, molitvenika i priručnika iz kojih smo crpili pojedine tekstove koje smo duži niz godina skupljali na raznim evropskim jezicima. Dao Bog i Majka Božja da objavljivanje ove knjižice donese obilje milosti i duhovnih plodova u hrvatskom narodu.

Spomen dan Bezgrešnog Srca Marijina

p. Miljenko Sušac s.m.m. – misionar monfortanac

1. POBOŽNOST PRESVETOM IMENU ISUSOVU

1. 1. Povijest pobožnosti imenu Isusovu

Štovanje imena Isusova ima svoje korijene u Novom Zavjetu. Anđeo Božji sv. Josipu objavio ime Spasitelja svijeta još prije njegova rođenja. «Tek što je to u sebi odlučio, ukaza mu se u snu anđeo Gospodnji i reče mu: Josipe Sine Davidov, nemoj se bojati dovesti kući ženu svoju Mariju jer je ono što je ona začela, od Duha Svetoga. Roditi će sina, i nadjeni mu ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njegovih» (Mt 1, 20-22).

Dakle, značenje imena Isusova je Spasitelj. Novi zavjet često govori o važnosti imena Isusova pozivajući se na Stari zavjet gdje se pojmom «Ime» označavao sam Bog. U vrijeme Isusova života učenici su u ime Isusovo činili čudesa i đavle izgonili. «Vratiše se radosno sedamdesetorica te rekoše: Gospodine čak nam se zli duhovi pokoravaju u tvoje ime» (Lk 10,17).

Isus je prije svoje muke apostolima govorio o ljubavi i povezanosti s njime te prošnji u njegovo ime: «Niste vi izabrali mene nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i rod donosite, i da vaš rod ostane, i da vam Otac dade što god zamolite u moje ime. Ovo vam zapovijedam ljubite jedni druge» (Iv 15, 16-17).

Nakon Isusova uskrsnuća otajstvo njegove osobe i djela spasenja je bila izražena pojmom ime. «Spasenja nema ni po jednom drugom, jer je pod nebom to jedino ime dano ljudima po kome nam se treba spasiti!» (Dj 4, 12)... «Da se na ime Isusovo prigne svako koljeno na Nebu i na zemlji i da svaki jezik prizna na slavu Boga Oca: Isus Krist je Gospodin» (Fil 2, 10-11). Za apostole je rečeno: «A oni ostaviše veliko vijeće veseli što im je udijeljena čast da podnesu zlostavljanje za ime Isusovo» (Dj 5, 41).

U Novom zavjetu nalazimo i sažetak ispovijesti vjere izražene imenom Isusovim. «Tko god zazve ime Gospodnje spasiti će se» (Rim 10, 13).

Crkveni oci iz prvih stoljeća kršćanstva obilno koriste novozavjetne tekstove vezane uz ime Isusovo te u teološkim razmišljanjima na taj način izražavaju ispovijed vjere u Isusa Spasitelja, kao i otajstvo Spasenja te naše sudjelovanje u njemu. Na poseban način valja spomenuti sv. Augustina, sv. Abrozija, sv. Ivana Zlatoustog sv. Grgura iz Nise ... Ovaj posljednji je u pismu Nemesiu pisao o pobožnosti imenu Isusovu i čudima koja su se događala na zazivanje tog imena. I svetačka kasnija tradicija svjedoči o važnosti i širenju pobožnosti imenu Isusovu.

Papa Grgur X bulom od 21. 9. 1274. potiče bl. Ivana iz Vercellia, generalnog upravitelja otaca dominikanaca da se taj red zauzme za širenje pobožnosti Imenu Isusovu. Oci dominikanci su se trudili propovijedanjem i pisanjem, a u mnogim Crkvama su podigli oltare na čast imenu Isusovu sa prikazom obrezanja u hramu.

Franjevački izvori govore da je i sv. Franjo gajio pobožnost imenu Isusovu do te mjere da mu se je na spomen tog imena znalo lice ražariti.

Veliki apostol pobožnosti imenu Isusovu je sv. Bernardin Sijenski. Djevovao je kao pučki misionar u Italiji. Svuda gdje je propovijedao pozivao je na tu pobožnost. On je prvi u

katoličkoj Crkvi iznašao i osobno skicirao i simbol pobožnosti imena Isusova. Simbol se sastoji od sunca iz kojeg izbijaju zrake a u sredinu su urezana tri slova IHS koja predstavljaju istovremeno tri prva slova imena Isusova na grčkom jeziku, kao i kraticu latinske izreke *Iesus Hominum Salvator*, (Isus Spasitelj čovjeka). Nakon sv. Bernardina u franjevačkom redu kao apostole pobožnosti imena Isusova treba svakako spomenuti bl. Alberta iz Sarteano i fra Bernardina iz Feltre.

Prvu bratovštinu Presvetog imena Isusova utemeljio je pater Andrea Diaz, dominikanac 1432. u Lisabonu u Portugalu. Utemeljenje bratovštine je povezano uz veliku kugu koja je harala gradom. Pobožni pater Diaz je inzistirao na javnom štovanju imena Isusova na istoimenom oltaru kako bi Bog zaustavio smrtonosnu bolest. Nakon gorljive propovijedi o snazi imena Isusova 20. studenog p. Diaz je blagoslovio vodu i pozvao prisutne da je odnesu oboljelima. Svi oboljeli koji su dodirnuli vodu odmah su ozdravili. Cijeli grad se pokrenuo i u nekoliko tjedana kuga je prestala. Taj čudesni događaj je bio povod za osnivanje bratovštine Presvetog imena Isusova koja se brzo širila ne samo u Portugalu nego i u cijeloj Crkvi. Mnoge pape su bratovštini udijelili posebne oprostite i odobrili razne pobožnosti na čast imena Isusova.

Sv. Ignacije Loyolski je usvojio simbol imena Isusova IHS, i on se nalazi na prvoj stranici konstitucija družbe Isusove koje je svetac napisao. Oko simbola IHS sv. Ignacije je napisao: «Samo je u tom imenu sigurno spasenje». tako je i Družba Isusova u povijesti katoličke Crkve odigrala značajnu ulogu u širenju ikonografije i pobožnosti imenu Isusovu. U Rimu na stropu možda najpoznatije isusovačke crkve u svijetu *Al Gesù* nalazi se freska trijumf imena Isusova.

Iako se ime Isusovo štovalo od prvih vremena kršćanstva tek u 14-tom stoljeću je počelo javno liturgijsko štovanje imena Isusova. Papa Clemnet VII 1530. je franjevačkom redu odobrio molitvu službe čitanja imena Isusova. Papa Inocent XIII je dekretom od 12. 6. 1723. na cijelu crkvu proširio slavljenje blagdana Imena Isusova koji se nakon nekoliko pomicanja u kalendaru bio ustalio na datum 2. 1. svake godine. U naknadnim promjenama liturgijskog kalendara blagdan je bio ukinut da bi papa Ivan Pavao II ponovno uvrstio Ime Isusovo u liturgijski kalendar 3. 1. kao neobavezan spomendan.

1. 2. Litanije i krunica Presvetom Imenu Isusovu

Litanije presvetog imena Isusova

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože,smiluj nam se
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
Isuse, Sine Boga živoga,
Isuse, sjajnosti Očeva,
Isuse, jasnoću svjetlosti vječne,
Isuse, kralju slave,
Isuse, sunce pravde,
Isuse, Sine Marije Djevice,
Isuse, ljubezni,
Isuse, divni,
Isuse, Bože jaki,

Isuse, Oče budućega vijeka,
Isuse, Anđele velikoga savjeta,
Isuse mogući,
Isuse strpljivi,
Isuse poslušni,
Isuse, krotka i ponizna srca,
Isuse, ljubitelju čistoće,
Isuse, ljubitelju naš,
Isuse, Bože mira,
Isuse, početniče života,
Isuse, ugleda kreposti,
Isuse, revnitelju duša,
Isuse, Bože naš,
Isuse, utočište naše,
Isuse, Oče ubogih,
Isuse, blago vjernika,
Isuse, dobri pastiru,
Isuse, svjetlosti istinita,
Isuse, mudrosti vječna,
Isuse, dobroto beskrajna,
Isuse, pute i živote naš,
Isuse, radosti anđela,
Isuse, kralju patrijarha,
Isuse, učitelju apostola,
Isuse, naučitelju evanđelista,
Isuse, jakosti mučenika,
Isuse, svjetlo priznavalaca,
Isuse, čistoćo djevica,
Isuse, kruno svijju svetih.

Milostiv budi, oprosti nam Isuse!

Milostiv budi, usliši nas Isuse!

Od svakoga zla,

.....oslobodi nas Isuse!

Od svakoga grijeha,

Od srdžbe svoje,

Od zasjeda vražijih,

Od duha bludnosti,

Od smrti vječne,

Od nemara za nadahnuća tvoja,

Po otajstvu svetoga utjelovljenja svoga,

Po rođenju svojem,

Po djetinjstvu svojem,

Po božanstvenom životu svojem,

Po naporima svojim,

Po smrtnoj borbi i mucii svojoj,

Po križu i zapuštenosti svojoj,

Po smrtnoj stisci svojoj,

Po smrti i pokopu svojem,

Po uskrsnuću svojem,

Po Uzašašću svojem,

Po ustanovljenju presvetog Oltarskog Otajstva,

Po radostima svojim,

Po slavi svojoj,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam Isuse!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas Isuse!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se, Isuse!
Isuse, čuj nas!
Isuse, usliši nas!

Pomolimo se: Gospodine, ti si odredio da se na ime Isusovo prigne svako koljeno i svi ljudi u njemu nađu spasenje. Po njegovu obećanju znamo da ćeš nam dati što god zaištemo. Daj da već ovdje na zemlji osjetimo njegovo prijateljstvo i s njim se sjedinimo u vječnoj domovini. Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog po sve vijeke vjekova. Amen.

Krunica nadoknade Presvetom Imenu Isusovu

Isus i psovači: *Gospodin Isus Krist je objavio službenici Božjoj Mariji od sv. Petra karmelićanki iz Toursa (1816-1848) slijedeću poruku: «Moje ime svi psuju, čak i djeca psuju. Psovka je stršan grijeh koji izravno i otvoreno ranjava moje Srca. Psovač psovkom proklinje Boga, i sam od sebe izgovara svoju osudu. Psovka je otrovna strelica koja probija moje Srce. Dati ću ti zlatnu strelicu kojom ćeš liječiti rane koje mi zadaju psovači. Ponavljaj često slijedeći zaziv, svaki puta kad ga ponoviš raniti ćeš moje srce ljubavlju: «**Budi uvijek slavljeno, čašćeno, ljubljeno i blagoslovljeno uzvišeno ime Božje, na Nebu, zemlji i podzemljem od svih stvorenja koja je Bog stvorio po Presvetom Srcu Isusovu u Presvetom Oltarskom Sakramentu**».*

Ti ne možeš shvatiti zlobu i užas psovke. Da moju pravednost ne zadržava milosrđe grešnik bi bio poništen te bi se sama nerazumna stvorenja njemu osvećivala, ali imam cijelu vječnost za kazniti ga. Oh kad bi ti znala koji stupnja slave na Nebu se za tebe priprema kada u duhu zadovoljštine za psovke samo jedanput ponoviš Blagoslovljeno divno Ime Božje».

Marija i psovači: *Ah, koliko je morala trpjeti Djevica Marija za vrijeme Muke svoga Sina kad je čula psovke kojima su ga vrijeđali. Ali sigurno ju još više boli što kršćani svakodnevno na milione puta upućuju najružnije psovke presvetom Imenu Božjem i Kristovom. Ona bi radije prihvatila tisuću puta samu smrt kad bi tako mogla spriječiti taj užas. Nebo je više puta poticalo ljude da se oslobode psovke, tog đavolskog poroka.*

Godine 1846. Gospa se ukazala u La Salletu u suzama žaleći se pastirima da više ne može zadržati ruku Božje Pravde prema psovačima i navijestila je teške kazne ako se ne prestane posvati sveto Ime Božje. Na temelju zaziva koji je Isus objavio sestri Mariji od sv. Petra nastala je krunica i zlatna strelica nadoknade.

Krunica nadoknade

Moli se na običnu krunicu od 5 desetica. Za svaku deseticu se ponavlja:

Na velika zrna se moli Slava Ocu... i zaziv: Budi uvijek slavljeno, čašćeno, ljubljeno i blagoslovljeno uzvišeno i neizrecivo ime Božje, na Nebu, zemlji i podzemljem od svih stvorenja koja je Bog stvorio po Presvetom Srcu Isusovu u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Na mala zrna. Deset puta se ponavlja zaziv: Božansko Ime Isusovo, obrati grešnike, spasi umiruće, oslobodi duši iz Čistilišta.

Na kraju: *Slava Ocu... i Zdravo Kraljice...*

(Uvodni tekst i krunica preuzeti iz: p. F. Avidano, Filotea mariana, Aleksandria, 1957., objavljena s imprimaturom Casali 8. 3. 1957., can. Oddone, vic. gen.)

Zlatna strelica nadoknade za psovke

(Ovaj pobožni zaziv se može povremeno ponavljati u slobodnim trenucima tokom dana te se zato i naziva strelovita molitva)

Spasitelj je kazao časnoj sestri Mariji od sv. Petra: «Bogopsovka je otrovna, strelica, koja uvijek udara u mio je Srce. Ja ću ti dati zlatnu strelicu, da mi njome zadaješ rane ljubavi, da se izliječe one rane što mi ih zadaju zlobni grijesi." Tada je Spasitelj nauči ovaj hvalospjev:

«Budi uvijek slavljeno, čašćeno, ljubljeno i blagoslovljeno uzvišeno ime Božje, na Nebu, zemlji i podzemljem od svih stvorenja koja je Bog stvorio po Presvetom Srcu Isusovu u Presvetom Oltarskom Sakramentu».

Još je Spasitelj dodao: „Iskorištavaj tu milost, jer ja ću tražiti od tebe račun za to."

1. 3. Devetnica nadoknade za psovke

U katoličkoj tradiciji u Hrvata ustalila se molitva tipa devetnice. Svima koji žele moliti devetnicu presvetom Imenu Isusovu kao nadoknadu za psovke preporučamo da kroz 9 dana mole Litanije imena Isusova, gore spomenutu kronicu i na kraju slijedeće Pohvale Imenu Božjemu. Na to nas mogu potaći slijedeće riječi svetaca i duhovnih velikana.

Sv. Bernard: «Jezik je psovača kao mač koji probada srce Božje!».

Sv. Alfons Liguori: «Ja ne razumijem, kako se na svaku psovku ne otvori zemlja ispod nogu bogopsovača, te ga ne proguta...».

Sv. Augustin: «Nije težina psovke samo u njezinoj rugobi, nego to, što psovkom činiš grijeh duhovnog ubojstva».

Sv. Toma Akvinski: «Bogopsovka je jedan od najtežih smrtnih grijeha».

Bl. kardinal Alojzije Stepinac: «Hula i psovka su grijesi čiste zloće. Psovka je atentat na Kralja kraljeva, na Božje veličanstvo... Psovač, ljudski govoreći, pljuje Bogu ravno u lice. Psovač svojim zapaljenim jezikom ubija vlastitu dušu! A biti će dvostruko odgovoran pred Bogom, ako je svojim poganim jezikom sablaznio nevine duše i naveo druge, da proklinju Onoga, koji ih je stvorio i svojom ih Krvlju otkupio na drvu križa. Stidite se, psovači! Vaše su psovke najviše pridonijele, da su ovolike strahote (tj. rat i poraće) snašle našu divnu zemlju Hrvatsku, i da im se još uvijek ne vidi kraja!«

Blagopokojni kard. Franjo Kuharić: «Kad bismo skupili sve psovače iz hrvatskog naroda na jednu poljanu, kako bi ta poljana morala biti velika! Koliko bi to bilo mnoštvo! I kad bismo sve te psovače čuli najednom kako psuju, kakva bi to bila užasna vika! A psuje se na poslu i u zabavi, u prijateljskom susretu i u svađi, u veselju i u žalosti, u sreći i nesreći... Molimo za obraćenje psovača... Možemo u duši reći: *Moj Bože, vjerujem u tebe i ljubim te u ime ovog nesretnog brata ili sestre! Moj Isuse, milosrđe! Blagoslovljen budi Bog! Blagoslovljeno Njegovo sveto Ime! Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek! Blagoslovljena Presveta Djevica Marija!*

Neka među vjernicima ponovno oživi naš stari kršćanski pozdrav: Hvaljen Isus i Marija! I to će biti lijek protiv psovke... Prikazujmo pobožnost križnog puta za obraćenje psovača!«

1. 4. Pohvale Imenu Božjemu u naknadu za psovke

Blagoslovljen budi Bog!

Blagoslovljeno Njegovo sveto ime!

Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek!

Blagoslovljeno ime Isusovo!

Blagoslovljeno Presveto Srce Isusovo!

Blagoslovljena Predragocjena Krv Isusova!

Blagoslovljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu!
Blagoslovljen Duh Sveti Tješitelj!
Blagoslovljena velika Bogorodica, Presveta Djevica Marija!
Blagoslovljeno sveto i bezgrešno njezino Začeće!
Blagoslovljeno njezino slavno Uznesenje
Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke!
Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti Zaručnik!
Blagoslovljen Bog u svojini anđelima i u svojini svecima! Amen!
Blagoslovljen blaženi čas Začeca Boga-Čovjeka!
Blagoslovljen blaženi čas Rođenja Boga-Čovjeka!

Svagdanja molitva zaziva protiv psovke

Presveto Srce Isusovo, obrati jadne psovače! Isuse, iskorijeni psovku u našem narodu! Isuse, oprosti psovku u našem narodu! (Nadb. Duh. Stol — Zagreb)

1. 5. Isusova krunica

(U ovoj jednostavnoj krunici častimo cijeli život Isusov na taj način da za svaku godinu njegova života molimo molitvu koju nas je on sam naučio, Oče naš).

Isusova krunica se sastoji od 33 Očenaša na uspomenu života Isusova, 5 Zdravo Marija i 1 Vjeronanje.

(Oprost: djelomični svaki puta kad se moli ova krunica. Potpun oprost jednom u mjesecu, ako se moli svaki dan. Uvjeti: ispovijed i pričest i molitva bar kratka na nakanu sv. Oca. Krunica mora biti blagoslovljena. 11. VIII. 1824.) (Krunica objavljena u molitveniku *Biserje sv. Ante s imprimaturom M. Alaupović, Sarajevo, 16. 4. 1954.*)

1. 6. Molitve i razmatranja svetaca o Imenu Isusovu

O ime Isus, slatko ime!

(Sv. Bernardin Sijenski)

O dobri Isuse, o slatki Isuse, o Isuse Sine Djevice Marije, pun milosrđa i milosti. O slatki Isuse smiluj mi se po velikom milosrđu svome. O predobri Isuse molim te zbog predragocijene krvi tvoje koju si se udostojao na oltaru križa proliti za nas nevoljne grešnike da opreš sva bezakonja naša udostoj se pogledati na mene bijednog grešnika koji ponizno molim za oproštenje i tvoje presveto ime zazivam. O ime Isus, slatko ime! Ime Isus, ljubljeno ime! Ime Isus, spasonosno ime! Jer što je Isus nego Spasitelj? Isuse, dakle, radi presvetoga imena svoga budi za mene Spasitelj, spasi me! O Predobrostivi Isuse ne dopusti da se izgubim, iz ničega si me stvorio i neprocjenjivom svojom krvlju otkupio. O dobi Isuse, neka ne propadnem zbog moga bezakonja kad me je već tvoja svemoguća dobrota stvorila.

O premilostivi Isuse, smiluj mi se, dok je još vrijeme smilovanja, da ne propadnem u vrijeme suda. O predragi Isuse, ako sam ja nevoljni grešnik po tvojoj strašnoj pravdi zaslužio vječne muke zbog svojih grijeha, ufajući se u tvoje neizmjereno milosrđe utječem se tebi i nadam se da ćeš mi se smilovati koji si premilosrdni otac milostivi Gospodar. O predragi Isuse, koja korist od krvi tvoje, ako padnem u vječno prokletstvo jer te neće slaviti mrtvi koji padaju u pakao. O premilosrdni Isuse smiluj mi se, o preslatki Isuse oslobodi me, o milosrdni Isuse smiluj se meni grešniku. O Isuse, Isuse, Isuse predobri primi me u broj svojih odabranika, o Isuse spasenje onih koji u te vjeruju, radosti onih koji se u te ufaju, utjeho onih koji te zazivaju. O Isuse, slatko oproštenje svih grijeha udijeli mi milost, ljubav, mudrost,

čistoću, poniznost, svetu strpljivost u svim mukama, dopusti mi da te savršeno ljubim, hvalim, da u tebi uživam, tebi služim u tebi se naslađujem ja i svi oni koji zazivaju tvoje presveto ime. Amen.

Isuse tvoje ime je jaka utvrda

(Bl. Henrik Suzone)

Isus u dubini duše je čudo svake nježnosti. Isuse tvoje ime je jaka utvrda koju nijedna oluja ne može oboriti. Nijedna ogrlica ne može tako lijepo uresiti kako to čini tvoje divno ime Isuse. Slatki zvuk harfe se čuje kada ime Isusovo odzvanja. Ah, Isuse zbog ljubavi tvoga imena zaboravi moje velike grijeha! Isus je ranio moje srce, moj Isus se urezao u srcu. Isuse dragi moj gospodine, tvoje ime treba meni biti obrana. Blagoslovi me nježni Isuse, sada i u zadnjem polasku.

Molitva imenu Isusovu

(mons. G. Riva)

S najiskrenijim osjećajem u srcu slavim i blagoslivljam tvoje ime ljubljeni moj Isuse. Tvoje ime je sveto i uzvišeno, i nema nikakve moći na Nebu, na zemlji ni u paklu koja se ne bi poklonila na zazivanje tvoga imena jer samo po tvome uzvišenom Imenu ljudi zadobivaju spasenje, anđeli nebesku slavu, a đavli su poraženi. Tvoje ime Isuse je prosvijetlilo neznanje naroda i dalo nadu u utjehu u svim bijedama ropstva svijeta. Po tebi Presveto Ime se smiruju oluje, stišavaju valovi, udaljavaju sve nedaće, pobjeđuju svi neprijatelji. Ti si ključ svakog blaga jer se svaka milost zadobije po zazivanju tebe, nema drugog imena ni na Nebu ni na zemlji po kome bi se ljudi mogli spasiti.

Ti si kroz stoljeća bilo utočište ožalošćenih, obrana progonjenih, jakost slabih, potpora jakih. Presveto ime Isusovo ti si u ustima slađe od meda, istinska utjeha srca onima koji te ljube, o Ime iznad svakog imena, skriveno svim patrijarsima Starog zavjeta, a nama objavljeno kao sažetak svih najuzvišenijih otajstava Otkupitelja koja su proroci naviještali. Sva stvorenja slavite to sveto tako ljupko Ime. Kličite skupa s anđelima nebeskim Svet, svet, svet, Gospodin Bog sabaot, blagoslovljen onaj koja dolazi u Ime Gospodnje.

Isuse, ljupko ime, božansko ime htio bi da mogu svojom krvlju nadoknaditi sve psovke i uvrede koje se nanose tvome imenu. Obećanjem da ću činiti sve što je u mojoj moći da ti ubuduće bude iskazana ona čast i slava koje zaslužuješ, a molim te za milost da uvijek budeš moja nada u životu, obrana u smrti i radost u Nebu skupa sa svim blaženicima u vječnosti. Amen.

O slavnom imenu Isusa Krista

(Sv. Bernardin Sijenski)

Isusovo ime, sjaj propovjednika Isusovo je ime sjaj propovjednika, zato što čini da se njegova riječ naviješta i sluša sa sjajnom jasnoćom. Što misliš, otkuda u cijelom svijetu tolika, tako nenadana i tako žarka svjetlost vjere ako ne zato što je propovijedan Isus? Zar nije Bog i nas svjetlošću i užitkom tog imena pozvao u svoje divno svjetlo? Rasvijetljenima i onima koji u tom svjetlu vide svjetlost Apostol s pravom veli: Nekad bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: hodajte posvuda kao sinovi svjetla. Poradi toga, to ime valja objavljivati da svijetli, a ne da bude sakriveno.

Ipak, ono se u propovijedanju ne smije iznositi nečistim srcem ili okaljanim ustima, već ga valja čuvati u izabranoj posudi i objavljivati. Zato Gospodin kaže o Apostolu: Ovaj mi je izabrana posuda da ponese moje ime pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. Izabrana posuda — kaza — u kojoj je izložen na prodaju najugodniji napitak, da bi izazivao na piće svojim rumenilom i sjajnošću u odabranim posudama. Da ponese, veli, moje ime. Paljenjem

vatre i čišćenjem njive uništavaju se suhe beskorisne drače i trnje. Izlaskom sunčanih zraka nestaje tmina, pa se lopovi, noćne luralice i provalnici u kuće skrivaju.

Slično tome i Pavlov jezik, dok je narodima propovijedao poput snažnoga groma koji odzvanja, prodornije od vatre, sjajnije od sunca na izlasku, dokončavao je nevjeru, otklanjao lažnost, te je istina počinjala plamtjeti poput voštanice što je snažna vatra rastapa ognjem. On je naime prenosio Isusovo ime riječima, poslanicama, čudesima i primjerom. Hvalio je Isusovo ime ustrajno i slavio ga u ispovijesti.

K tome, Apostol je to ime nosio pred kraljeve i narode i sinove Izraelove. Nosio ga je kao svjetlo, osvijetljivao krajeve i posvuda izjavljivao: Noć je prošla, dan se približio. Odbacimo dakle djela tame i obucimo oružje svjetla. Kao po danu časno okolo hodajmo. Svima je pokazivao upaljenu svjetiljku koja svijetli na svijećnjaku i svugdje je navješćivao Isusa, i to raspetoga. Zato Kristova zaručnica, Crkva, stalno oslonjena na Pavlovo svjedočanstvo, klikće s prorokom govoreći: Bože, od mladosti si me moje učio, odsad ću kazivati tvoja čudesna djela, to jest uvijek. Evo na što potiče prorok: Pjevajte Gospodinu i blagoslivljajte ime njegovo, naviještajte iz dana u dan njegovo spasenje, to jest Isusa, njegova Spasitelja.

Nijedno drugo ime pod nebom nije nam dano kojim bismo se mogli spasiti

(sv. Ljudevit Montfortski)

Isus Krist, naš Spasitelj, pravi Bog i pravi čovjek, treba biti vrhovni cilj svih naših pobožnosti, inače bi one bile krive i lažne. Isus Krist je *alfa i omega*, (Otk 1,8) početak i svršetak svih stvari (usp. Otk 21,16). Mi se trudimo, kako kaže Apostol, jedino oko toga da svakog čovjeka učinimo savršenim u Isusu Kristu (usp. Ef 4,13), *jer jedino u njemu stanuje sva punina Božanstva* (Kol 2,9) i sve ostale punine milosti, kreposti i savršenosti; *jer smo jedino u njemu bili blagoslovljeni svakim duhovnim blagoslovom*; (Ef 1,3) jer je on naši jedini Učitelj koji nas treba učiti, naš jedini Gospodar o kojem imamo ovisiti, naša jedina Glava s kojom moramo biti sjedinjeni, naš jedini uzor kojemu se trebamo upriličiti, naš jedini liječnik koji će nas izliječiti, naš jedini pastir koji će nas hraniti, naš jedini put koji nas treba voditi, naša jedina istina u koju moramo vjerovati, naš jedini život koji nas treba oživljavati, i u svim stvarima naše jedino sve koje nam ima biti dovoljno.

Nijedno drugo ime pod nebom nije nam dano kojim bismo se mogli spasiti (usp. Dj 4,12), osim imena Isusova. Bog nam nije stavio drugog temelja našega spasa, naše savršenosti i naše slave nego samo Isusa Krista. Svaka zgrada koja nije postavljena na taj stanac kamen utemeljena je na pomičnom pijesku, i sigurno će se oboriti prije ili kasnije. Svaki vjernik koji nije s Isusom sjedinjen, kao lozova mladica s panjem, otpast će, osušit će se i neće biti ni za što nego da se baci u vatru (usp. Iv 15,6). Ako smo u Isusu Kristu i Krist u nama, ne treba nam se bojati osuđenja (usp. Rim 8,39).

Ni anđeli s neba, ni ljudi na zemlji, ni đavli pakleni niti ikoje drugo stvorenje ne može nam nauditi, jer nas ne može rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Isusu Kristu (usp. Rim 8,39). Po Isusu, s Isusom i u Isusu možemo sve: povratiti svu čast i slavu Ocu, u jedinstvu Duha Svetoga, i sami postati savršeni te našem bližnjemu biti miomiris vječnoga života.

Urezao je ime Isusovo na svom srcu

(Bl. Henrik Suzon, piše o sebi u 3 licu)

Istovremeno u njegovu dušu je bila ulivena neizmijerna vatra koja je potpuno zapalila njegovo srce Božanskom ljubavlju. Jednoga dana kad je to kušao i dok je gorio Božanskom ljubavi, otišao je u ćeliju na svoje skrovito mjesto i upustio se u ljubeznu meditaciju te reče: «O nježni Bože, kada bi mogao iznaći kakav znak ljubavi, koji bi između mene i tebe bio vječni znak ljubavi, svjedočanstvo da sam tvoj, a Ti vječna ljubav moga srca, znak koji nikakav zaborav ne bi mogao nikada više izbrisati!»

U tom zanosu ljubavi, bacio je iza sebe škapular i otkrio grudi, uzeo je u ruke pisaljku pogledao svoje srce i kazao: «O moćni Bože daj mi danas snage i moći da ostvarimo svoju želju, jer danas ti trebaš biti urezan u moje srce». I počeo je pisaljkom po svom tijelu iznad srca upisivati ime Isusovo IHS. Kod bolnih uboda krv je potekla iz tijela i oblila ga. Njemu je u zanosu ljubavi to izgledalo tako ljupko da se nije obazirao na boli. Kad je to učinio, onako ranjen i krvav je otišao iz gornje ćelije do Raspela kleknuo je i kazao:

«Ah moj Gospodine i jedina moja ljubavi pogledaj sada na velike želje moga srca. Gospodine ne mogu te više urezati u sebe. Ah, moj Gospodine molim te da ti dovršiš to djelo, i da se dublje urežeš u moje srce, da u meni upišeš tvoje sveto ime tako da se nikada više ne odijeliš od moga srca».

Tako ranjen ljubavlju je proveo duže vremena, ne zna koliko, zatim je ozdravio, a ime Isusovo IHS je ostalo upisano na njegovu srcu, upravo kao što je to on želio. Slova su bila široka kao spljoštena slama a visoka kao mali prst do zgloba. Tako je do smrti nosio ime Isusovo na srcu, i koliko je bilo otkućaja srca toliko se pokretalo i ime Isusovo. Nosio ga je u tajnosti, tako da ga nikada nijedan čovjek nije vidio osim jednog duhovnog prijatelja u trenutku bliskosti u Bogu.

Kad bi ga ubuduće napadale protivštine, motrio bi divni znak ljubavi i protivština bi postajala lagana. Njegova duša bi ponekad u zanosu ljubavi govorila: «Gospodine vidiš, oni koji se ljube u ovome svijetu nose slike onih koje ljube. Ljubavi moja ja sam te svježom krvlju urezao na moje srce»!

Jednoga jutra vraćajući se s molitve, ušao je u ćeliju, sjeo na stolicu, položio glavu na knjigu starih otaca kao na jastuk. Zatim je ušao u sebe i izgledalo mu je kao da neko svjetlo izbija iz njegova srca te je motrio: pokazao se na njegovu srcu zlatni križ na kome je bilo mnogo dragog kamenja koje je divno sjajilo. On je uzeo kukuljicu od plašta i stavio je na srce želeći tako izraziti da želi sakriti svjetlo koje izbija tako da je nitko ne može vidjeti. Ali prodirući sjaj je tako divno gorio da usprkos što ga je pokušao sakriti nije uspio zakloniti njegovu izvanrednu ljepotu.

Apostol ljupkog imena Isusova *(Bl. Henrik Suzon, piše o sebi u 3 licu)*

Sluga vječne Mudrosti je jedanput iz mjesta na visini sišao prema Aqisgranu, Gospi u svetište. Kada se vratio, Gospa se ukazala jednoj svetoj osobi i rekla: «Vidiš sluga mog Sina je došao i sa željom nosio slatko ime Isus posvuda, kao što su to nekada činili učenici, i kao što su oni željeli da ga svi ljudi po vjeri upoznaju, tako on ulaže sve napore kako bi upalio novom ljubavlju isto ime Isus, u svim srcima u kojima je ljubav ohladnjela. Zato će s učenicima nakon smrti zadobiti vječnu nagradu».

Zatim je ta sveta osoba motrila Gospu i vidjela da u ruci ima prekrasnu svijeću koja je tako divno gorjela da je osvjetljavala cijeli svijet, a svugdje unaokolo svijeće je bilo napisano ime Isus. Tada je Gospa rekla toj osobi: «Vidiš, ta svijeća koja gori označava ime Isusovo, jer ono uistinu osvjetljava sva srca koja pobožno prihvate njegovo ime, časte ga u sebi nose sa željom. Moj Sin je izabrao slugu kako bi po njemu u mnogim srcima zapalio ljubav prema svome imenu i pomoći im da dođu u vječno blaženstvo».

Budući da je sveta kćer, ovdje spominjana, na razne načine primijetila da njen duhovni otac ima veliku pobožnost i živu vjeru u ime Isusovo, da ga je nosio u svom srcu, i ona je zadobila posebnu ljubav i iskrenu pobožnost prema imenu Isusovu, te je od crvene svile u obliku IHS željela potajno na sebi nositi. Napravila je bezbroj uzoraka te je molila slugu ga ih položi na svoje srce te ih je slala posvuda s Božjim blagoslovom svojim duhovnim kćerima. I bilo joj je objavljeno da će Bog sve koji sobom nose ime Isusovo i mole svaki dan njemu na čast jedan Oče naš blagosloviti i udijeliti im milost u času smrti.

Trajna molitva Imena Isusova

(Bl. Henrik Suzon, piše o sebi u 3 licu)

Vječni Bog želi da čista duša ispuni jednu njegovu molbu i kaže: «Stavi me kao znak ljubavi na svoje srce»! Prokušani Božji prijatelj treba uvijek u ustima svoje duše gristi neku dobru izreku ili držati dobru sliku kojima bi se njegovo srce zapalilo ljubavlju prema Bogu; jer u tome je najuzvišenije stanje koje možemo imati u vremenu, da često mislimo na njega, prihvaćamo njegove ljubezne riječi, izbjegavamo ili činimo zbog njega sve stvari, nemamo drugog cilj osim njega samoga.

Oko treba ljuežno motriti, uho biti pažljivo na njegove pouke, srce sjetila i duh ga trebaju ljubezno prigrliti. Kad ga povrijedimo i naljutimo trebamo ga moliti, kada nas kuša trebamo trpjeti, kada se sakrije trebamo tražiti ljubeznu Ljubav i nikada odustati prije nego li ga ponovno pronađemo; kada ga pronađemo trebamo ga nježno i dostojno čuvati. Bilo da stojimo mirno ili hodimo, bilo da jedemo ili pijemo zlatni znak IHS treba biti uvijek urezan u naše srce. Kada ne možemo ništa drugo trebamo ga urezati očima naše duše, trebamo ispuniti usta njegovim nježnim Imenom; treba biti gorljivo prisutno to ime kad smo budni, sanjati ga noću.

Recimo s prorokom: «O ljubljani Bože, Mudrosti vječna, kako si dobar duši koja te traži, koja samo tebe želi» (Tuž 3,25). Vidite to je najbolja vježba koju možete prakticirati jer je kruna svakog nastojanja trajna molitva, i sve drugo se treba prema njoj usmjeravati kao prema svom cilju. Što drugo čine u nebeskoj Domovini osim što motre i ljube, ljube i slave ljupku Ljubav?

Zbog toga što više ljubezno utisnemo u naše srce Božansku ljubav i koliko je češće motrimo i draže zagrlimo rukama svoga srca, toliko ćemo s više ljubavi biti zagrljeni od njega sada i u vječnosti.

Gledaj na primjer kako je veliki ljubitelj Boga, sv. Pavao, u svoje srce utisnuo ljubezno ime Božje; Isus, te pobožna tradicija kaže da i kad su mu odsjekli glavu ona je još tri puta ponovila: «Isus, Isus, Isus»! Sv. Ignacije je tijekom svog veliko mučeništva stalno ponavljao Isus. kad su ga pitali zašto to ponavlja reče da je ime Isus upisano u njegovo srce. Kad su ga ubili i rasporili njegovo srce našli su posvuda zlatnim slovima upisano «Isus, Isus, Isus»!

Budi Isus vječno slavljn od sviju nas, a to sa mnom iz dubine duše žele svi koji Boga ljube i radosno kliču: Amen, amen!

Snaga imena Isusova

(Sv. Toma Akvinski)

Snaga imena Isusova je velika i višestruka. Ime Isusovo je utočište pokornika, olakšanje bolesnika, pomoć u borbi, naš oslonac u molitvi jer nam zadobije oproštenje grijeha, milost spasenja duše, pobjedu u napastima, jakost i povjerenje da ćemo zadobiti spasenje.

Isus sv. Gertrudi i sv. Mechtildi o svom imenu

Gospodin je kazao sv. Gertrudi: «Evo urezati ću na tvoje usne moje predostojno ime, želim da ga svima nosiš. Svaki puta kad budeš micala svojim usnama kao bi izrekla moje ime, zasvirati ćeš najljepšu melodiju za moje uši».

Sv. Mechtilda je pitala Isusa: «Moj Gospodine što znači to divno ime koje ti je dao nebeski Otac?» Gospodin joj je odgovorio: «To je ime Spasitelja za sve vjekove, jer ja sam Spasitelj i Otkupitelj svega što postoji, što je bilo i što će biti. Ja sam Spasitelj onih koji su živjeli prije mog utjelovljenja, Spasitelj onih s kojima sam razgovarao dok sam živio na zemlji, Spasitelj onih koji su slijedili moj nauk i koji žele ići mojim stopama, i tako do konca vremena. To je moje predostojno ime od početka vremena koje mi je odredio moj nebeski Otac, ime koje je iznad svakog drugog imena».

O presvetom imenu Isusovu

(p. B. Vercauysse)

Slušaj anđela, kako sv. Josipu govori: «Nadjeni mu Ime Isus, jer on će otkupiti narod svoj od grijeha njegovih». (Mt 1,21). Moli za milost, da dobro spoznaš veličinu, cijenu i moć presvetoga Imena Isusova.

1. Veličina Imena Isusova. Ovo je presveto Ime veliko po svom porijeklu, jer ga je sam Bog po svom, arkanđelu očitovao sv. Josipu. Ime je ovo veliko i po svom značenju, jer znači: Spasitelj svijeta i podsjeća nas na sve što je Isus za nas radio i trpio.

Primjena. Kako svetim strahopoštovanjem i ljubavlju treba da izgovaraš ovo presveto Ime, koje je po sv. Pavlu nad svakim imenom. Zato i jest običaj, da se prigne ili otkrije glava, kad se ovo sveto Ime izgovara. Iskazuješ li i ti dužno počitanje tom presvetom Imenu? Ili ga možda izgovaraš lakoumno i bez pobožnosti.

Veseli se i zahvali Bogu, što je i tebe učinio dionikom svoje veličine, kako nas sv. Pavao uvjerava: Vjeran je Bog, koji nas je pozvao u zajednicu s Isusom Kristom, Sinom svojim i Gospodinom našim. I ne izusti Ime Gospodina Boga svoga uzalud.

2. Cijena Imena Isusova. Mnogi sinovi baštine slavno ime od svojih roditelja, ali bez ikakve svoje zasluge; nije tako Sin Božji. Isus je stekao ovo sveto Ime vlastitim zaslugama, kad je naime žrtvovao svoj život za cijelo čovječanstvo, da ga otkupi od vječne smrti i opet učini baštinikom neba.

Primjena. Kršćani su djeca Božja, braća, učenici Isusovi. Svi su ovi nazivi velike cijene, premda ih nismo stekli vlastitim zaslugama, već jedino po milosti dobivenoj na sv. krštenju. Čuvajmo se stoga svega, zbog čega bi bili nedostojni toga imena. No nije li pravo, da i mi sami nešto doprinesemo sreći i časti toga imena, kad je Isus dragi i život svoj za nj žrtvovao?

Pobudi živu želju, da Isusu što sličniji postaneš živeći Evanđelje. Tako će se na tebi ispuniti želja apostola, koji veli: Ime Gospodina našega Isusa Krista neka je proslavljeno u vama. Ponovno uzljubi i poštuj svoje sveto kršćansko zvanje, jer tako najviše slavimo Božanskoga Spasitelja.

3. Moć Imena Isusova. Sv. Pavao veli: „Da se u Ime Isusovo pokloni svako koljeno onih, koji su na nebu, na zemlji i pod zemljom.“ Zazivajući ovo presveto Ime činili su apostoli najsjajnija čudesa; u tom Imenu svladali su mučenici svih vjekova sve muke i sve patnje, ispovijedaoci i djevice zamke svijeta; s tim Imenom završuje sv. Crkva svaku molitvu; u tom Imenu ćemo i mi jednom naći jakosti i utjehe u smrtnom času.

Primjena. Zazivajmo velikim pouzdanjem ovo presveto Ime u svim napastima, bolima i protivštinama. Dragi Isus nas sam na to potiče svojim obećanjem: «Štoga zamolite Oca u Ime moje, dat će vam». I opet: «Kada od Oca štoga zatražite u moje Ime, dobit ćete».

Priznaj veličinu, cijenu i moć Njegovoga presvetoga Imena. Moli Mariju, Isusovu Majku, za dar pobožnosti i pouzdanja. Ponavljaj često zaziv: «Isuse, ti si moj Spasitelj!» Bio ti ovaj zaziv na smrtnom času u srcu i na jeziku!

O okolnostima, u kojima je Božansko Dijete primilo presveto ime Isus

(p. B. Vercauysse)

Slušaj arkanđela Gabrijela, kako blaženoj Djevi Mariji veli: «Rodit ćeš Sina i nadjeni mu Ime Isus». Moli milost, da ime kršćanina dostojno nosiš.

1. Ime Isusovo nagrada poniznosti. Nadjenuše mu Ime Isus to jest Spasitelj svijeta. Kad je Božansko Dijete primilo ovo Ime? Onda, kad je bilo obrezano poput grješnika. Primilo je dakle ovo preslavno Ime u času poniženja. On se odriče samoga sebe, primi na se sliku grješnika ali zato mu dade Bog ime nad svakim imenom.

Primjena. Želimo li biti slični Božanskom Spasitelju i biti dostojni imena kršćanina, tada moramo biti od srca ponizni i strpljivi u svakom poniženju, zadao nam ga tko mu drago. Moli

od Božanskoga Spasitelja milost, da budeš pravo ponizan, da mu u toj kreposti postaneš što sličniji.

Odluka. Nastojat ću, da sva poniženja — kao iz ruke Božje — dragovoljno primam i strpljivo podnašam.

2. Ime Isusovo nagrada poslušnosti. Nadjenuše mu Ime Isus. Kada? U času, kad se je dragovoljno podvrgao bolnom obrezanju i tim se obvezao, da će se cijelog života podvrgavati Mojsijevom zakonu. Jer je dakle Spasitelj po obrezanju žrtvovao svome nebeskom Ocu svoju volju i svoju slobodu i tako bio poslušan do smrti na križu, zato ga je Bog uzvisio i dao mu Ime nad svako ime.

Primjena. Zavjetom krštenja žrtvovali smo i mi Bogu svoju slobodu, te smo svoju volju podvrgli Evanđelju do smrti. Jesmo li vjerni i ustrajni u kršćanskom životu? Ako nismo, ne smijemo se nadati konačnoj nagradi u vječnom blaženstvu. Priznaj Božanskom Spasitelju svoju nevjeru u vršenju dužnosti i svoju slabost, radi koje tako lako podlegneš i najmanjim napastima.

3. Ime Isusovo nagrada trpljenju. Nadjenuše mu Ime Isus. Kada? Kad je kod obrezanja prolio svoju prvu krv i time se obvezao na mukotrpan život, život odricanja i samozataje, život žrtve, koji se ima svršiti istom na križu.

Primjena. Krist je za nas trpio veli sv. Petar, i dao nam primjer, da pođemo stopama njegovim. Ovo nije samo stav apostola jer i sam Božanski Spasitelj veli: «Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreče sebe i neka uzme križ svoj». I opet: «Tko ne uzme svoj križ i ne pođe za mnom, nije mene dostojan».

2. POBOŽNOST PREMA PRESVETOJ GLAVI GOSPODINA ISUSA KRISTA

2. 1. Povijest i teološki temelji pobožnosti Isusovoj glavi

Izabrani je apostol te pobožnosti bila službenica Božja Terezija-Helena Higginson, rođena 27. V. 1844. u Hollywellu u Engleskoj, a umrla 15. II. 1905. Bila je po zanimanju učiteljica. Odlikovana je mnogim izvanrednim milostima i darovima Duha Svetoga, viđenjima, proročkim darom, čudesima, Gospodinovim ranama i Njegovom trnovom krunom. Gospodin je slavio s njome duhovnu mističnu ženidbu, što je najuže sjedinjenje duše i Boga na ovoj zemlji.

Od godine 1879. svu je njezinu dušu zaokupljala pobožnost prema Presvetoj Glavi Isusovoj, što je objavo sam Gospodin u crkvi sv. Aleksandra u Bootle-u. Prema tim je objavama predmet te pobožnosti Sveta Glava Utjelovljene Riječi Božje, Druge Božanske Osobe, ali ne kao sama njezina fizička glava, nego Njezina Sveta Glava kao hram ili svetohranište stvorene Duše Isusa Krista, njezinih umnih sposobnosti i svih duševnih moći Boga-Čovjeka.

Duša je čovječja sva u cijelom tijelu, a osobitim načinom u glavi kao glavnom organu tijela. A kako je presveta Duša Našega Gospodina u Njegovoj božanskoj Osobi bitno sjedinjena s Božanstvom, očito je da je Isusova Sveta Glava božanska i dostojna najvišega štovanja što pripada samo Bogu, tako zvanog štovanja latrije ili klanjanja.

Drugi je opći carigradski sabor godine 553. u kanonu 9. proglasio članak vjere da Utjelovljenoj Riječi Božjoj s Njezinim čovječtvom pripada samo jedno jedino štovanje, jer je Riječ Božja samo jedna Osoba, i osudio kao krivovjerje tvrdnju da Gospodinovoj božanskoj naravi pripada jedno štovanje, a Njegovoj čovječjoj naravi drugo štovanje.

Prema tome članku naše svete vjere sv. Toma Akvinski uči da, s obzirom na onoga koji se u Isusu Kristu štuje, postoji samo jedno jedino štovanje, jer je u Isusu Kristu samo jedna jedina Osoba, i to božanska. Ako se, pak pita za razlog, zašto se Isus Krist štuje, može se dopustiti da postoji jedno štovanje Krista zbog Njegove nestvorene mudrosti, kao Sina

Božjega, i drugo štovanje zbog Njegove stvorene mudrosti, kao čovjeka, ali to jedno i drugo štovanje pripada samo Osobi Sina Božjega, drugoj božanskoj Osobi u Presvetom Trojstvu.

Ako se, dakle, pita tko se štuje u pobožnosti Svetoj Glavi, mora se odgovoriti da se u toj pobožnosti štuje Presveta Osoba Sina Božjega.

Osobita vrijednost i izvanredno dostojanstvo pobožnosti prema Isusovoj Svetoj Glavi, prema Njegovu Presvetom Srcu i prema Njegovu Presvetom Licu, stoji baš u tom što se po svima tim trima pobožnostima časti sama Osoba Sina Božjega, a time se časti ujedno i samo Presveto Trojstvo, jer su sve tri božanske Osobe, Otac, Sin i Duh Sveti, nerazdjeljivo sjedinjene u jednom jedinom Božanstvu, ili, što je isto, u jednoj jedinog božanskoj naravi. I zato je svako štovanje, što se iskazuje Sinu Božjemu, ujedno i štovanje Boga Oca i Boga Duha Svetoga, cijeloga Presvetog Trojstva.

Što se napose tiče međusobnog odnosa između pobožnosti prema Presvetoj Glavi Isusovoj, prema Presvetom Srcu Isusovu i prema Presvetom Licu, valja istaknuti da to nisu bitno različite pobožnosti. One su sve tri zajedno sastavni dio pobožnosti štovanja i čašćenja Osobe Sina Božjega, Boga-Čovjeka zbog Njegova presvetog čovještva.

Predmet pobožnosti prema Presvetom Srcu nije samo fizičko Srce, nego Njegovo etičko Srce, kako kažu bogoslovi, tj. Isusovo Srce puno dobrote, pravde i ljubavi, strpljivosti i mnogoga milosrđa, do smrti poslušno, žrtva za grijeha, i sviju kreposti bezdno, kako se moli u Litanijama Presvetog Srca.

Isto tako i predmet štovanja Presvetog Lica nije samo fizičko Isusovo Lice, kao najodličniji dio Svete Glave, nego je predmet štovanja Presveto Lice kao ogledalo Isusovih neizrecivih božanskih savršenosti, blagosti, poniznosti, krotkosti, strpljivosti, kad je bilo zaušnicama i trstikom izudarano, popljuvano, trnjem okrunjeno i usprkos tih teških zlostavljanja sjajno od zanosu što vrši volju Vječnoga Oca i trpi za spasenje grešnika, mučitelji Ga nisu mogli gledati, pa su Ga pokrili smrdljivom krpom, po uskrsnuću Lice proslavljeno, sjajnije od sunca.

Kao što je u glavi sjedište umnih sposobnosti i moći duše što ravnaju svim osjetilima tijela i gibanjima srca, tako je i pobožnost prema Presvetoj Glavi, kao prijestolju Božanske Mudrosti, ne samo nadopuna, nego i kruna i savršenstvo pobožnosti prema Presvetom Srcu i Presvetom Licu, kako je to sam Spasitelj više puta protumačio službenici Božjoj Terezi-Heleni Higginson. (*Tekst iz knjige C. Kerr: Tereza-Helena Higginson, str. 123, 137. i 142. Imprimatur, Westmonasterii 2. IX. 1926. Edm. Can. Surmont, vic. gen.*)

2. 2. Molitve i litanije Glavi Isusovoj

Molitva Tereze Higginson svetoj Glavi Isusovoj

Sveta glavo Isusova, hrame Božanske Mudrosti što vodiš sva gibanja Presvetog Srca, nadahnjuj i upravljaj sve moje misli, moje riječi i sva moja djela! Prema obećanju budi lijek proti velikim zlima našega vremena: protiv duhove oholosti i nevjere!

Isuse, po svome trpljenju, po svojoj cijeloj Muci od Getsemanskog vrta do Kalvarije, po trnovoj kruni, što je razdirala Tvoje čelo, po svojoj predragocjenoj Krvi, po svojem Križu, po ljubavi i bolima svoje božanske Majke, daj da slavno pobijedi Tvoja želja da Tvoja Sveta Glava bude čašćena kao hram Božanske Mudrosti, na slavu Božju, na spas duša na radost Tvojeg Presvetog Srca! Amen! (*Imprimatur: 26. II. 1937. G. Puyo, vic.gen. Aire i Dax.*)

Molitva Tereze Higginson Isusu čija je „duša žalosna do smrti“

Sjeti se, Isuse, strašne smrtne borbe što si je pretrpio kad si uronjen u dubine Pravde svojega Oca zavapio: „Oče, ako je moguće, neka me mimoide taj kalež!“, i kad si se satrven najstrašnijom tjeskobom potužio: „Moja je duša žalosna do smrti!“, napokon, kad si umirući

ostavljen od svijeta, pa čak i od svojega Vječnog Oca, izustio vapaj potresnog otajstva: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?!“

Sjeti se uzdaha, jecaja, tjeskobe svoje Duše, agonije svojega duha, klonulosti svojega Srca! Sjeti se udaraca, uvreda, hula, trnja, krvi, suza, svlačenja, osramoćenja, molitava što si ih molio prije nego se Tvoja presveta Duša odijelila od Tvojeg Presvetog Tijela! Sjeti se Mudrosti svoje Svete Glave što je pronalazila tolika trpljenja samo da tako dokaže svojoj djeci Ljubav svojega Presvetog Srca! Sjeti se trpljenja svoje ljubljene Presvete Majke Marije!

Sjeti se cijene što sam je ja Tebe stajao i s obzirom na sve to imaj milosrđa sa mnom! O moj raspeti Isuse, moj ljubezni Isuse, zašto je toliko duša u tami i u grijehu? Nisi li Ti svemogućí Bog, Bog mudrosti, znanja i svijetla? Nisi li Ti naš Stvoritelj, naš Otkupitelj, naš Posvetitelj, naš sveti, jaki Bog? Zašto je naš i Tvoj neprijatelj tako drzak? Gospodine, za svoju ljubav prema dušama i na slavu svojega Imena digni se i pokaži da si Ti živi Bog! Rasvijetli sve tmine svjetlom svoje Božanske mudrosti! Daj da sva srca izgaraju ognjem Tvoje ljubavi!

Privuci k sebi sve duše da Te svi uzmognemo tješiti oplakujući grijehe što su prouzročili Tvoju neizrecivu žalost! Sakrij nas u svoje svete rane! Operi naše duše u svojoj Predragocjenoj Krvi! Utisni duboko u naša srca sliku svoje Svete Glave da više nikada ne zaboravimo na Tebe, ni trpljenja što smo ih mi Tebi skrivili!

Gospodine, sjeti se nas u svojem Kraljevstvu! Podijeli nam oprostjenje i mir ovdje dolje! Dopusti nam da budemo uz Tebe u Tvojim žalosti, da budemo dostojni zauvijek s Tobom stanovati, koji živiš i kraljuješ s Ocem i s Duhom Svetim u sve vijeke vjekova! Amen! (*Imprlmatur: Ordinarijat Alre i Dax, G. Puyo, vic. gen.*)

Molitva Tereze Higginson u čast hrama Božanske Mudrosti

Gospodine moj i Bože moj, ponizno prostrt pred Tobom klanjam se Tvojim Svetoj Glavi kao prijestolju Božanske mudrosti, hramu moći i umnih sposobnosti Tvoje Presvete Duše. O svijetlo nad svijetlima, po Tvojim slavim zrakama opažam nove rudnike bogatstva u presvetom Srcu. O sunce pravde, Tvoj mi silni žar daje osjetiti ogranak ljubavi kojim izgara presveto Srce. O voljo, uvijek radosno podložena Volji svojega Vječnoga Oca, nadziri me, vladaj nadamnom u svemu! Privuci me k sebi, daj mi zauvijek duboku radost da Tebe gledam, da Tebe ljubim, da Tebe hvalim, da Tebe blagoslivljam, da Tebe proslavim! (*Iz "Sagesse" n. 206 Mars—Avril 1971.*)

Zazivi na čast Presvete Isusove Glave za svaki dan

Mudrosti Presvete Glave, vodi nas na svim našim putovima! Ljubavi Presvetog Srca, daj da izgaramo Tvojim ognjem! (*Imprlmatur: + Celement, biskup biskupije Aire i Dax.*)

Litanije presvetoj Glavi Isusovoj

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se! Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože,
Sine, Otkupitelju svijeta Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveta Glavo Isusova, sazdana od Duha Svetoga u krilu Blažene Djevice Marije, (*Smiluj nam se!*)

Sveta Glavo Isusova, s Riječju Božjom bitno sjedinjena,

Sveta Glavo Isusova, hrame božanske mudrosti,
 Sveta Glavo Isusova, ognjište svjetlosti vječne,
 Sveta Glavo Isusova, neizmjernoga razuma,
 Sveta Glavo Isusova, zaštitu od zablude,
 Sveta Glavo Isusova, sunce Zemlje i Neba,
 Sveta Glavo Isusova, riznice znanja i jamstvo vjere,
 Sveta Glavo Isusova, ožarena ljepotom, pravdom i ljubavlju,
 Sveta Glavo Isusova, puna milosti i istine,
 Sveta Glavo Isusova, živi uzore poniznosti,
 Sveta Glavo Isusova, odsjeve Božjega veličanstva,
 Sveta Glavo Isusova, središte svemira,
 Sveta Glavo Isusova, omiljela Ocu nebeskomu,
 Sveta Glavo Isusova, majčinski milovana od Djevice Marije,
 Sveta Glavo Isusova, počivalište Duha Svetoga,
 Sveta Glavo Isusova, zasjala odsjevom svoje slave na Taboru,
 Sveta Glavo Isusova, koja na zemlji nisi imala gdje počinuti,
 Sveta Glavo Isusova, pomazana mirisnom pomašću Magdalene,
 Sveta Glavo Isusova, koja si kazala Šimunu da Te nije pomazao kad si ušla k njemu,
 Sveta Glavo Isusova, oblivena krvavim znojem u Getsemanskom vrtu,
 Sveta Glavo Isusova, što si plakala zbog naših grijeha,
 Sveta Glavo Isusova, trnjem okrunjena,
 Sveta Glavo Isusova, svetogrdno zlostavljana za vrijeme gorke Muke,
 Sveta Glavo Isusova, utješena Veronikinim hrabrim činom ljubavi,
 Sveta Glavo Isusova, što si se priklonila k zemlji kad si nas spašavala dijeljenjem svoje Duše
 od svojega Tijela na Križu,
 Sveta Glavo Isusova, svjetlo za svakog čovjeka što dolazi na ovaj svijet,
 Sveta Glavo Isusova, vođo naš i nado naša,
 Sveta Glavo Isusova, što poznaš sve naše potrebe,
 Sveta Glavo Isusova, što dijeliš sve milosti,
 Sveta Glavo Isusova, što upravljaš svim gibanjima božanskoga Srca,
 Sveta Glavo Isusova, što vladaš svijetom,
 Sveta Glavo Isusova, što ćeš suditi sva naša djela,
 Sveta Glavo Isusova, što poznaš tajne naših srdaca,
 Sveta Glavo Isusova, hoćemo da Te upozna i časti cijeli svijet,
 Sveta Glavo Isusova, što ushićuješ anđele i svete,
 Sveta Glavo Isusova, što ćemo Te jednom promatrati bez zastora,
 Isuse, častimo Tvoju Svetu Glavu. I podlažemo se svim odlukama njezine neizmjerne
 mudrosti.

Pomolimo se! Gospodine Isuse, Ti si se udostojao objaviti svojoj službenici Terezi Higginson
 svoju žarku želju da vidiš kako štujemo Tvoju Svetu Glavu, daj nam milost da radosno širimo
 njezinu čast i da u naše duše prodre zraka Tvojega svijetla, da vođeni Tvojom Božanskom
 mudrošću postignemo nagradu obećanu Tvojim izabranicima! Amen! (*Imprimatur: 26. 7.*
1937. G. Puyo, gen. vic. Aire l Dax.)

3. POBOŽNOST PRESVETOM LICU ISUSOVU

3. 1. Povijest pobožnosti licu Isusovu

U biblijskoj tradiciji u Starom zavjetu pojmom lice Božje izražava se blizina Božje
 ljubavi, osobni susret s Bogom, poznavanje i posjedovanje Boga, sigurnost njegove zaštite

kao i neraskidivo prijateljstvo s Bogom. Zbog toga vjernik u molitvi radosno traži lice Božje, a u poteškoćama vapije željan motrenja lica Božjega. Donosimo samo neke od brojnih citata.

«Tražite Boga i snagu njegovu, tražite svagda lice njegovo!» (1Kr 16,11).

«Moje mi srce govori: Traži lice njegovo! Da, lice tvoje Gospodine ja uvijek tražim. Ne skrivaj lica svoga od mene. Ne odbi u gnjevu slugu svoga». (Ps 27,8-9)

«Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše, niti im mišica njihova donese pobjedu, već desnica tvoja i mišica tvoja, i lice tvoje jer si ih ljubio» (Ps 44,4).

«Dokle ćeš me Bože zaboravljati? Dokle ćeš skrivati lice od mene?» (Ps 13,1).

U Novom zavjetu Isus objavljuje Boga i njegovo lice.

«Pa i Otac koji me posla sam je svjedočio za mene. Niti ste glasa njegova ikada čuli niti ste lica njegova ikada vidjeli, a ni riječ njegova ne prebiva u vama jer ne vjerujete onomu kojega on posla. Vi istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene, a vi ipak nećete da dođete k meni da život imate. Slave od ljudi ne tražim, ali vas dobro upoznah: ljubavi Božje nemate u sebi. Ja sam došao u ime Oca svoga i vi me ne primete. Dođe li tko drugi u svoje ime, njega ćete primiti. Ta kako biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih, a slave od Boga jedinoga ne tražite! Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu. Vaš je tužitelj Mojsije u koga se uzdate. Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju, i meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao. Ali ako njegovim pismima ne vjerujete, kako da mojim riječima vjerujete?» (Iv 5,37-47)

Novi zavjet te kršćanska otačka i svetačka tradicija prvih stoljeća s pravom govori da su u Isusu prepoznali puninu objave Božje, te na Isusa primjenjuju poruke Starog zavjeta. Prvi zapisi svetačke tradicije o Isusovu licu govore o njegovoj ljepoti i patnji. Sveti oci kristološki komentiraju redak Ps 45,3: *Lijep si, najljepši od sinova ljudskih po usnama ti se milina prosula stoga te Bog blagoslovio dovijeka.*

Isus se objavio kao lijep i slavan kod preobraženja na gori Taboru, a podnio je muka za naše spasenje te je istovremeno lijep i patnik, nevin i žrtva za naše grijeha.

Dvije relikvije muke Kristove su na poseban način potaknule vjernike na štovanje svetog lica Isusova. Prema prastarjoj tradiciji iz prvih vremena, jedna od žena koje su slijedile Isusa na križnom putu (usp. Lk 23, 26-31) po imenu Veronika je Isusu pružila rubac da se obriše, a na njemu je ostalo utisnuto Isusovo lice. Taj događaj je kao 6-ta postaja ušao u molitvu križnog puta, a ovaj se raširio u cijeloj Crkvi kao jedna od najčešćih kršćanskih pobožnosti. Relikvija Veronikinog rupca je bila donesena u Rim, i čuvala se u bazilici svetog Petra u Vatikanu, gdje se i danas nalazi, te je bila dostupna molitvi i pobožnosti velikog broja hodočasnika koji su stoljećima posjećivali Rim.

Sindone ili Torinsko platno je druga relikvija muke Isusove koja je bila veliki poticaj širenju pobožnosti licu Isusovu. Naime, pobožna tradicija drži da je prva kršćanska zajednica sačuvala platno u koje su Josip iz Arimateje i Nikodem obavili tijelo Isusovo nakon smrti i položili ga u grob. Na platno koje se danas čuva u katedrali u Torinu u Italiji, od tuda i naziv torinsko platno, vjeruje se prilikom Isusova uskrsnuća ostao je utisnut njegov lik. Brojene slike lica Isusova izrađene na temelju tog lika, a u novije vrijeme, i fotografske kompjuterske rekonstrukcije, su bile daljnji poticaj pobožnosti licu Isusovu.

Još jedna relikvija iz prvih kršćanskih vremena je bila veliki poticaj za pobožnost licu Isusovu. Pobožna tradicija iz prvih stoljeća drži da je Nikodem kojega evanđelje više puta spominje, po zanimanju bio drvodjelja. Poslije Isusova uskrsnuća on je bio odlučio napraviti raspelo koje bi ostalo kao jedno svjedočanstvo događaja kojima je bio svjedokom. On je u duhu nosio sliku Isusa patnika koga je pomazao i položio u grob. Tradicija govori da, dok je radio raspelo, bio ga je uhvatio očaj da neće moći dostojno isklesati lice Gospodinovo, te je počeo gorljivo moliti za to. Iznenada ga je obuzeo duboki san, a kad se probudio u čudu je konstatirao da je lice Isusovo bilo isklesano te je s čuđenjem i divljenjem konstatirao da je lice izradio neki anđeo.

Sv. Gualfredu, koji je dugo živio u svetoj zemlji, a kasnije je postao biskup u Italiji u Piemontu, Bog je objavio o divnom i čudesnom raspelu te ga je svetac sobom ponio kad se povlačio iz svete zemlje. Spletom povijesnih okolnosti raspelo je dospjelo u grad Lucca u Toskani u Italiji gdje se i danas časti kao čudotvorno u katedrali. Tako je pobožnost Luccae postala još jedan izraz ljubavi prema Kristu patniku, s velikim brojem hodočasnika koji već stoljećima dolaze častiti lice Isusovo.

Poticaji na pobožnost svetom licu Isusovu su kroz stoljeća dolazili i iz svetačke mistične tradicije. Svakako treba spomenuti sv. Gertrudu Veliku, sv. Matildu, sv. Mariju Magdalenu de Pazzi, bl. Angelu Folinjsku, sv. Gemmu Galgani.

Pobožnost svetom Licu je bila posebno raširena u Francuskoj u 18-tom stoljeću po spisima i mističnim objavama službenice Božje sestre Marije od sv. Petra karmelićanke iz Toursa (1816-1848), te sluge Božjega Leona Papina Dupona (1797-1876). Kao posljedica tih događanja s dopuštanjem nadbiskupa u Toursu je osnovana i prva nadbraovšitna Presvetog Lica Isusova s ciljem širenja te pobožnosti.

Pobožnost sv. Licu se gajila i u obitelji Guerin, obitelji naučiteljice Crkve sv. Terezije od Djeteta Isusa i svetog Lica. A da je ta pobožnost bila živa u obitelji svjedoči i činjenica da i njena rođena sestra Celina kao redovnički dodatak imenu koji označava posebnu pobožnost koju posvećena osoba gaji, bio od Presvetoga Lica.

Prema slici Turinskog sv. Platna načinila je sliku Presvetog Lica sestra Genoveva od Presvetoga Lica i sv. Terezije Isusove, rođena sestra sv. Terezije od Djeteta Isusa i Presvetoga Lica Marija Celina. Izvornu sliku čuva Karmel u Lisieuxu. Ta je slika bila osobito draga svetom Piju X. On je svojim finim vlastitim rukopisom pod kopiju te slike na latinskom jeziku napisao, što u hrvatskom prijevodu glasi: «Onima koji razmatraju Muku našega Spasitelja Gospodina Isusa Krista osim oprostjenja; danih od vrhovnih Svećenika, blagohotno podjeljujemo apostolski blagoslov». Pijo Papa X.

Pobožnost licu Isusovu se i dalje širila i obogaćivala novim elementima u 20-tom stoljeću sve do naših dana. Valja spomenuti službenicu Božju, časnu Majku Mariju Pierini de Micheli, (1890 – 1945) koja je pripadala redovničkoj družbi *Kćeri Bezgrešnog začeca*. Njoj se ukazala Majka Božja 31. svibnja 1938. i pokazala joj škapular svetog lica. Par godina nakon toga, na temelju tog poticaja, počela se širiti u Katoličkoj crkvi medaljica svetog Lica. Nakon razgovora sa ispovjednikom i duhovnikom sestra je u molitvi dobila potvrdu od Gospe da je time ispunjena njena želja te da i uz medaljicu umjesto škapulara povezana sva dana obećanja i milosti.

Treba spomenuti i časnu službenicu Božju majku Mariju Piu Mastenu (1881-1951) utemeljiteljicu zajednice *Redovnice od Svetoga Lica* koja je gorljivo širila pobožnost Svetom Licu. U Italiji su nastale i druge kongregacije koje su kao karizmu imale širenje pobožnosti prema Presvetom Licu. Svakako treba podsjetiti na bl. Gaetana Catanosu koji je u Reggio Calabrij 1953. utemeljio *Sestre Veronike od Svetog Lica*, te na sluga Božjega don. Ildebrando Gregoria monaha benediktinca, duhovnika službenice Božje časne Majke Marije Pierini de Micheli, koji je poslije drugog svjetskog rata utemeljio *Sestre Benediktinke nadoknaditeljice Prevetom Licu našeg Gospodina Isusa Krista* čija se matična kuća nalazi u mjestu Bassano Romano blizu Rima.

A kao zaključak donosimo citat od C. Kerr iz uvoda u drugi dio ove knjižice: «Isto tako i predmet štovanja Presvetog Lica nije samo fizičko Isusovo Lice, kao najodličniji dio Svete Glave, nego je predmet štovanja Presveto Lice kao ogledalo Isusovih neizrecivih božanskih savršenosti, blagosti, poniznosti, krotkosti, strpljivosti, kad je bilo zaušnicama i trstikom izudarano, popljuvano, trnjem okrunjeno i usprkos tih teških zlostavljanja sjajno od zanosa što vrši volju Vječnoga Oca i trpi za spasenje grešnika, mučitelji Ga nisu mogli gledati, pa su Ga pokrili smrdljivom krpom, po uskrsnuću Lice proslavljeno, sjajnije od sunca».

3. 2. Obećanja Isusa Krista vjernicima koji budu štovali njegovo Presveto Lice

(Obećanja iz djela sv. Gertrude Velike, sv. Mechtilde i sestre Marije de saint Pierre sabrana od p. Saudreau-a i objavljena u Les divines paroles, II, st. 156 s. Pariz, s imprumaturom + Josephus, Ep. Andegavensis 28. 10. 1913.)

Isusove riječi upućene vjernicima koji budu štovali Sveto Lice:

1. «Udijeliti ću im tako savršeno pokajanje da će se sami njihovi grijesi preda mnom promijeniti u radost dragocjenog zlata».
2. «Nijedna od tih osoba neće zauvijek biti odijeljena od mene».
3. «Prikazujući moje sveto Lice Ocu umiriti će njegovu srdžbu, i kao kakvim nebeskim novcem, zadobiti će oproštenje siromašnim grešnicima».
4. «Otvoriti ću svoja usta i zagovarati kod oca sve prošnje koje mi prikažu».
5. «Prosvijetliti ću ih svojim svjetlom, ražariti ću ih svojom ljubavlju, učiniti ću ih plodnima dobrim djelima».
6. «Oni će, kao pobožna Veronika, brisati moje ljupko Lice koje su grijesi i uvrede izobličili, a za uzvrat ja ću upisati moje božanske crte u njihovu dušu».
7. «Kod njihove smrti obnoviti ću u njima sliku Božju izobličenu po grijehu».
8. «Zbog sličnosti sa mojim licem, blistati će više od drugih u vječnom životu i sjaj moga lica ispuniti će ih srećom».

Obećanja za pobožnost Svetom Licu:

(Gospodin sestri Mariji od sv. Petra)

(prema molitveniku Isuse ja se uzdam u te, objavljenom s dopuštenjem zagrebačkog nadbiskupskog stola od 24. 8. 1976.)

1. Naš Gospodin mi je obećao da će onim dušama koje štiju Njegovo Lice utisnuti crte svojega Božanstva.
2. „Ovo svakog štovanja dostojno Lice je kao pečat Božanstva, koji posjeduje svojstvo da dušama koje na nj gledaju utisne sliku Boga.“
3. „Po mojem ćete Licu postići spas mnogih duša. Po tom žrtvenom daru neće vam biti ništa uskraćeno. O, kada biste znali kako je mojemu Ocu ugodan pogled na moje Lice!“
4. „Po mojem ćete Licu čudesno djelovati.“
5. „Kako se u kraljevstvu može sve nabaviti novcem koji nosi sliku vladara, tako i vi možete dobiti sve što želite s dragocjenim novcem mojega svetoga čovječstva.“
6. „Svi oni koji revno štiju moje Lice u duhu naknade, čine ono što je učinila sveta Veronika.“
7. „Što se više trudite da opet uredite moje Lice koje je svetogrdno bilo iznakaženo, to ću se i ja više brinuti za vašu dušu koja je grijehom bila nagrđena.“
8. „Tko u tom djelu riječju, molitvom ili pismom zastupa Kristovu pravnu stvar, tomu će On biti branitelj kod svojega nebeskog Oca. U času smrti oprat će lice njegove duše, očistiti ga od svih grešnih mrlja i povratiti mu prvotnu ljepotu.“
9. „Koliko god puta budeš prikazivala (Isus govori sestri Mariji) Ocu moje Lice, toliko će puta moja usta zazivati milosrđe.“

3. 3. Molitve svetaca i duhovnih velikana svetom Licu

Molitva svetomu licu

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica)

O divno Isusovo lice jedina ljepoto koja očarava moje srce, udostoj se utisnuti u mene tvoju božansku sličnost, kako ne bi mogao gledati dušu tvoje male zaručnice bez da vidiš sebe. O

moj Predragi, tebi za ljubav prihvaćam, da ovdje na zemlji ne vidim salast tvoga pogleda, da ne kušam neizrecivi poljubac tvojih usta, ali te molim da me zapališ tvojom ljubavlju da se brzo istrošim te učiniš da se brzo pojavim pred tobom.

Kantik svetomu licu

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica)

Neiskazan Ti lik je, Spase, za mene zvijezdom vodiljom; ti znaš, da meni tu na zemlji Nebesa su u Licu Tvom. Milinu kriju Tvoje oči, a svete suze krase njih, i kroz plač sav mi ja se smiješim, dok motrim Te sred boli tih.

Sakrivena ću živjet ja, da mogu tebe utješiti; svu tajnu meni otkriva Ljepota Ti, što znaš je kriti. O k Tebi letjet rad bih ja! To Lice carstvo srca mog je, jedincati mi zavičaj, i livada mi cvjetna to je i svagdanji mi sunca sjaj. To dragi mi je lijer u dolu, to mirisa tajnenog vir, što prognanu mi tješi dušu i liva u nju rajski mir.

To slast je moja, pokoj moj i zvučna lira moja to je... O slatki Spase, obraz Tvoj ko mirha je, što srce moje odabra je za nakit svoj. To Lice sve je moje blago, s njim ništa već mi ne treba. Sakrivat ja ću u nj se vijekom i nalik na Te bit ću ja. Odrazi svoje mile crte, svoj divni lik u biću mom, i bit ću sveta, ljude ja ću privlačit k Spasu njihovom. Nebeskim svojim ognjem Ti razgori mene, žarko sjaj mi, da žetva moja dozori. Božanskom usnom skoro daj mi vjekovit cjelov presveti.

Molitva presvetom Licu Gospodinovu

(Prema sv. Tereziji od Djeteta Isusa i svetoga Lica)

Isuse, koji si u svojoj krvavoj mucii postao prezirom svijeta i muž boli, častim Tvoje Božansko Lice, na kojemu je sjala Ljepota i blagost Božanstva, a sada je zbog mene postalo kao lice gubavca. U ovim iznakaženim crtama upoznajem Tvoju beskrajnu ljubav i gorim od želje da Tebe ljubim i da postignem da Tebe ljube svi ljudi. Suze što su tako preobilno tekle iz Tvojih očiju čine mi se kao dragocjeni biseri, koje želim skupiti i njihovom beskrajnom cijenom iskupiti duše siromašnih grešnika.

Isuse, Tvoje klanjanja dostojno Lice očaralo je moje srce. Zaklinjem Te, utisni u nj svoju božansku sliku i rasplamti ga svojom ljubavlju da dođem do gledanja Tvojega slavnoga Lica na nebu! Amen!

Prikazna molitva svete Terezije od Djeteta Isusa i svetoga Lica

Vječni Oče, Ti si mi dao kao dragocjenu baštinu svakoga štovanja dostojno Lice svojega božanskoga Sina. Ja Ti Ga prikazujem i molim Te da mi za to udijeliš milost da zaboraviš sve nezahvalnosti Tebi posvećenih osoba i da sve oprostiš siromašnim grešnicima! Amen!

Posveta svetomu licu triju karmelićanki

(Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica je sastavila ovu posvetnu molitvu za sebe i dvije novakinje)

«O divno Isusovo lice! Kad si se već udostojalo posebno izabrati naše duše kako bi se njima dalo, mi se kanimo tebi posvetiti. Čini mi se Isuse da čujem kako kličeš: «Otvorite mi, sestre moje, drage moje zaručnice, jer je moje Lice prikriiveno rosom a moja kosa noćnim kapljicama» (usp. Pj 5,2). Naše duše razumiju tvoj govor ljubavi, želimo obrisati tvoje blago lice i utješiti Te zbog zaborava zlih. U njihovim očima Ti si još kao skriven ... drže te za prezreno biće (usp. Iz 53,3).

Lice ljepše od ruža, ljepše od proljetnih ljiljana, nisi skriveno našim očima! Suze koje zaklanjaju tvoj božanski pogled, izgledaju nam kao dragocjeni dijamanti koje želimo skupiti kako bismo njima kupili beskrajno vrijedne duše naše braće. S tvojih divnih usana čule smo

uzdah ljubavi. Shvaćam kako je žeđ kojom izgaraš žeđ ljubavi, kako bismo te napojile mi bismo hitjele beskrajno ljubiti!

Najdraži zaručnice naših duša! Kada bismo posjedovale ljubav svih srdaca, tebi bi je prikazali. Dobro, udijeli nam tu ljubavi dođi ugasiti žeđ kod svojih malih zaručnica! Duše, Gospodine, trebaju nam duše. Posebno duše apostola i mučenika, kako bi po njima tvojom ljubavlju mogli zapaliti srca mnoštva siromašnih grešnika.

O divno Lice, znati ćemo zadobiti ovu milost! Zaboravljajući naš progon, na obalama rijeka babilonskih pjevati ćemo ti najslade pjesme (usp. Ps 136,1-4). Budući da si Ti jedina istinska domovima naših srdaca, naše pjesme neće biti pjevane na tuđoj zemlji.

Ljubljeno lice Isusovo! Čekajući vječni dan u kome ćemo motriti tvoju beskrajnu slavu, naša jedina želja je dopasti se tvojim božanskim očima, skrivajući i mi lica kako nas nitko na zemlji ne bi mogao prepoznati. Naš skriveni pogled: evo naše neba o Isuse». (*sestra Terezija od Djeteta Isusa i Svetog Lica; sestra Genofella od svetoga Lica i od sv. Terezije; sestra Marija od Trojstva i svetoga Lica*)

Obasjaj nas svojim licem

(Papa Pio IX)

O moj Isuse milosrdno nas pogledaj, obasjaj svakoga od nas svojim Licem, kao što si se osvrnuo na Veroniku, ne da bismo ga vidjeli tjelesnim očima nego neka naše srce vidi tvoje sveto Lice, da bismo sjećajući se tebe uvijek crpili s tog izvora jakosti potrebnu snagu u duhovnim borbama koje nam preostaju. O Sveto Lice Isusovo smiluj nam se! Amen.

Prikazivanje Vječnom Ocu lica Isusa Krista

Vječni Oče, prikazujem Ti Presveto Lice Tvojega ljubljenoga Sina. Ono je neizmjerne otkupnina koja jedina može izbrisati naše dugove. Vječni Oče, ja ti žrtvujem to Lice da ublažim Tvoju zlovolju. Ti znaš da je ono nosilo trnje naših grijeha i otvrdnulo pod udarcima Tvoje pravednosti. Njihove znakove ono još nosi. Gledaj na te božanske rane! One neprestano viču, a i ja vičem s njima: milosrđe, milosrđe, milosrđe za grešnike! (*Iz molitvenika Isuse ja se uzdam u tebe, objavljenog s dopuštanjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu*)

Gospodine Isuse, ne skrivaj nam svoga lica

(sv. Antun Padovanski)

Gospodine Isuse, ne skrivaj nam svoga lica, ne udaljuj se od hrama našega srca i ne ulazi u sudište radi našega grijeha. Ulij u nas svoju milost, budi milostiv prema našim grijesima, oslobodi nas od vječne smrti i povedi nas u svoje kraljevstvo, gdje ćemo s Abrahamom, Izakom i Jakovom, moći vidjeti dan vječnosti. Uz tvoju pomoć, ti koji si dostojan svake časti, snage, pohvale i kraljevstva u vijeke vjekova. Amen.

Pozdrav Presvetom Licu

(prema molitvi sestre Marije od sv. Petra)

Svakoga štovanja dostojno Lice mojega Otkupitelja, pozdravljam Te, molim se Tebi i ljubim Tebe sa svim silama svoje duše. Ponizno Te molim da opet uspostaviš Božju sliku u nama! Amen!

Molitva Isusu u čast njegovog Presvetog Lica

(Službenice Božja sestra Marija od sv. Petra)

Gospodine, kako je divno Tvoje Sveto Lice! Još nakon dvadeset stoljeća možemo se mi, Tvoji otkupljenici, radovati kraljevskim crtama Tvojega Svetoga Lica, što si ga Ti utisnuo u

platno zamotan u grobu. Iz njega možemo čitati što si Ti sve pretrpio ... iz ljubavi prema nama!

Isuse, otvori svoje oči i pogledaj mene! Pokloni mi samo jedan pogled, on će rasplamtjeti moje srce ljubavlju prema Tebi. Tada ću vidjeti što si Ti, a što sam ja. Pokloni mi, Gospodine, svoj pogled! Gospodine, otvori svoja usta i govori meni! Daj da čujem Tvoj glas, koji je otvarao slijepcima oči, ozdravljao bolesnike, uskrsavao mrtve! Tvoja je riječ umirivala, tješila, učila.

Isuse, govori također i meni! Gospodine, okreni svoje uho k meni i slušaj moje bijedne riječi! Gospodine, daj da progledam! Očisti moje srce! Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se! Spasi me, Isuse, inače pogiboh! Gospodine, ja se u Tebe pouzdajem da neću propasti u vječnosti.

O divno Lice mog Isusa *(Sluga Božji Leon Dupont)*

O divno Lice mog Isusa koje si se iz milosrđa naklonilo prema nama u mucu na križu za spasenje svijeta, i danas se ponovno milosrdno nakloni prema nama siromašnim grešnicima, milosrdno svrni na nas svoj pogled i prihvati nas poljupcem mira. O Srce Isusovo smiluj nam se!

Molitva Presvetom Licu *(Službenice Božja sestra časna majka Pierina od Svetog Lica)*

Neka tvoj Lice zasja nad nama Gospodine, jer samo u svjetlu tvog božanstva možemo shvatiti iskonske, bolne ljepote tvoga Svetoga Lica. Krvave suze koje su namočile nevine obraze, govore mi o tvojoj agoniji u Getsemanskom vrtu, strašnom mučeništvu tvoje duše pred užasnim viđenjem nezahvalnosti grijeha koje si u svojoj beskrajnoj ljubavi htio na sebe preuzeti.

Tvoje prikrivene oči govore mi o smrtnoj mucu, tvoja božanska usta otvaraju se i govore: «Oče oprostite im jer ne znaju što čine». O Isuse dopusti nam da motreći tvoje Lice uđemo u ponore patnje i ljubavi tvoga Srca, da tvoje patnje postanu naše, da sjedinimo naše siromašne nadoknade s tvojima.

Htjeli bismo obrisati ti suze velikodušno prihvaćajući žrtvu, patnju i tvoju svetu volju. Želimo te motriti Isuse istom patnjom ljubavi kojom te je gledala tvoja sveta Majka u tvojoj bolnoj mucu, a budući da je to nemoguće našoj bijedi, polažemo naše nakane, djela i srca u tvoje ruke kako bi ih ti pročistio i učinio dražima tvom božanskom pogledu.

O Isuse, dopusti da ponavljamo s psalmistom: «Lice sam tvoje tražio, lice tvoje Gospodine ja tražim» (usp. Ps 26), iščekujući da te otvoreno gledam u Nebu, daj da hodimo uvijek u svjetlu tvoga Lica kako bi se u naša srca utisnula sličnost s tobom, a naša radost postala trpjeti za tebe.

Zraka tvog božanskog *(Službenica Božja sestra časna majka Pierina od Svetog Lica)*

O slatki Isuse, ostani s nama jer večer će, i jedna zraka tvog božanskog Lica kome se klanjamo u liku Presvetog Oltarskog Sakramenta neka prosvijetli naš duh i rasprši tame koje obavijaju čovječanstvo. O ljubljene Isuse ostani s nama, utješi nas u mukama života, nauči nas trpjeti s tobom u miru, učiniti dragocjenom našu patnju. Ostani s nama, ljubljene Učitelju istine da bi hodili s povjerenjem prema vječnom spasenju u slavu kraljevstva Božjega.

O Isuse ostani s nama, hraneći nas svojim prečistim tijelom, kako bi se podigle djevice, apostoli i sveci te obnovili lice zemlje. Slatki Isuse, izvore svakog dobra, ostani s nama u Euharistiji, poputbini na zemaljskom putu, da bi sjedinjeni sa jednim Pastirom slavili Boga odvijajući na zemlji u svjetlu vjere, kako bi ga slavili vječno u viđenju ljubavi u Raju.

Pogled na sveto Lice Isusovo, srce pred svetohraništem gdje kuca beskrajna Ljubav koja nikada ne ostavlja, blizu nebeske Majke, čega se bojati?

Srce Isusovo i Srce Marijino se sjedinjuju i djeluju kako bi na potresenu zemlju pala dobrohotna kiša milosti. Iz naših srdaca neka se u poniznosti s povjerenjem podigne molitva koja traži mir i praštanje.

Šesta postaja križnog puta: Veronika pruža Isusu rubac

(Već smo u povijesnom prikazu pobožnosti svetom Licu spomenuli relikviju Veronikina rupca, te da je taj događaj uvršten u pobožnost križnog puta. Donosimo i tu molitvu koja nam može pomoći u razmatanju i pobožnosti)

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te. Jer si svetim križem svojim svijet otkupio.

Među silnom svjetinom, koja se naslađivala mukama Isusovim, našla se jedna pobožna žena, koja požali Spasitelja. Ona mu pruži rubac, da otare svoje krvavo lice. A za nagradu vraća joj Spasitelj sliku svetoga lica svoga, utisnutu u rubac. Kako je lijepo ogledalo dobila sveta Veronika! Ogledaj se u to ogledalo često!

Pomolimo se. Predobri Isuse, koji si smrtnim znojem lica svoga meni spasio život; o daj povрати duši mojoj ljepotu, koju je na krštenju primila! Daj mi onako nježno srce, kakvim ti je sveta Veronika pružila rubac, i utisni mi u srce biljege muke svoje. Amen.

Molba Presvetoj Djevici

Pozdravljam Te i ljubim Presveta Djevice Marijo, Majko Božja, bijeli ljljane Presvetoga Trojstva, blistava ružo nebeske miline. Molim Te, prikaži Vječnom Ocu bolno Lice svojega Sina, da dade Crkvi svete svećenike po Srcu Isusovu! Amen!

3. 4. Molitve nadoknade, posveta i litanije presvetom Licu

Pozdrav presvetom Licu Isusovu

Blagoslovljen Isus!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo po uzvišenosti i ljepoti svojih nebeskih crta!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo zbog svih riječi koje su izišle iz njegovih božanskih usta!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo zbog svih milosrdnih pogleda njegovih divnih očiju!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo zbog napora apostolata!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo preobraženo na gori Taboru!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo krvavim znojem obliveno u Getsemanskom vrtu!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo u poniženjima koja je u mucu pretrpjelo!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo u smrtnoj mucu na Križu klonulo!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo koje je Marija beskrajnom ljubavlju, vjerom i nadom mrtvo u svom naručju motrila!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo slavom uskrsnuća obasjano!

Blagoslovljeno presveto Lice Isusovo koje anđeli i sveti motre u sjaju vječnog božanskog svijetla!

(Preuzeto iz: p. F. Avidano, Filotea mariana, Aleksandria, 1957., objavljena s imprimaturom Casali 8. 3. 1957., can. Oddone, vic. gen.)

Pozdrav presvetom Licu u Presvetom Sakramentu

Pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, Presveto Lice Isusovo, nazočno u Presvetom Sakramentu, sjajnije od sunca.

Pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, Presveto Lice Isusovo, nazočno u Presvetom Sakramentu, plemeniti pečate Božanstva.

Pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, Presveto Lice Isusovo, nazočno u Presvetom Sakramentu, ogledalo Božanskih savršenosti.

Sa svim silama svoje duše obraćam se Tebi i ponizno Te molim da utisneš u moje srce sve crte Božanske slike! Amen!

Pozdrav presvetom Isusovu Licu kao naknada za bogohuljenja

(Iz molitvenika Isuse ja se uzdam u tebe, objavljenog s dopuštenjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu)

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, predostojno ogledalo božanskog veličanstva.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje napunjaš nebeskim blaženstvom sve anđele i svete.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, najmilije i najljepše među svom djecom zemaljskom.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, radosti i nasladi sviju, koji vjeruju u Te i koji Te nada sve ljube.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, što savršeno odrazuješ ljubav, nježnost i milosrđe Božje.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si se znojilo krvavim znojem u groznim duševnim tjeskobama poradi naših grijeha.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si užasno trpjele zbog poljupca Judina.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si zbog naših mnogih grijeha bilo zlostavljano okrutnim bičevanjem i bolnim krunjenjem trnovom krunom, koje si bilo nagrđeno i kome je bila oduzeta svaka ljepota.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si šuteći trpjelo sve tjelesne i duševne muke, sva izrugivanja i sve pogrde.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje si tako milosrdno Petra pogledalo.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje ublažuje Božju srdžbu.

Pozdravljam Te, o Presveto Lice Isusovo, koje ćeš biti uvijek radost i naslada sviju izabranih.

Pohvale presvetom Licu kao naknada za bogopsovke

(Iz molitvenika Isuse ja se uzdam u tebe, objavljenog s dopuštenjem nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu)

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, uzvišeni pečate Božanstva!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, ogledalo Božanstva!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, radosti i nasladi svih anđela i svetaca!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što si zbog naših grijeha bilo zlostavljano, iznakaženo i lišeno svake svoje ljepote!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što si se tako milosrdno okrenulo prema svojem apostolu Petru, kada Te je on tri puta zatajio!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, za nas popljuvano, izudarano i izranjeno!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što si se utisnulo u koprenu svete Veronike!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, sjajno preobraženo na svetom platnu!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što ublažuješ Božju srdžbu!

Blagoslovljeno budi, Sveto Lice Isusovo, što ćeš biti vječna nagrada, radost i naslada svih izabranika na nebu!

Pomolimo se! Pun miline Isuse, Ti nisi ni na jednom dijelu svojega Božanskoga Tijela toliko pretrpio za nas kao na svojem Svetom Licu, koje je zbog naših grijeha bilo okrutno iznakaženo i obasuto bezbožnim psovkama. Svrni svoje Sveto Lice na nas kao što si ga

okrenuo prema apostolu Petru, da i mi proniknuti savršenim pokajanjem iz ljubavi prema Tebi zavrijedimo gledati Ga u Nebu! Amen!

Posveta Svetom Licu

(Sluga Božji don. Ildebrando Gregori OSBCS)

O presveto Lice mog slatkog Isusa, živi i vječni izrazu ljubavi i božanskog mučeništva koje si trpio za otkupljenje ljudi klanjam ti se i ljubim te. Danas i zauvijek posvećujem tebi cijelo moje biće. Prikazujem ti po prečistim rukama Bezgrešne Kraljice sve molitve, misli, djela i trpljenja današnjeg dana i cijeloga mog života kao zadovoljštinu za grijeha siromašnih grešnika. Učini da postanem istinski apostol. Neka me tvoj blagi pogled prati uvijek u životu i smrti.

Preslatki moj Gospodine Isuse, ti poznaješ našu sadašnjost i našu budućnost, a mi je ne poznajemo, ponizno klečeći pred tobom tebi se posvećujemo i preporučujemo. Neka u naša srca bude urezano tvoje blagoslovljeno Lice, utisnuto u naše misli istom snagom kao što je upisano na sveto Platno. I kao što ga nikakva sila nije mogla izbrisati sa svetog Platna, tako neka nikakva protivština života, nijedan neprijatelj ne može izbrisati tvoje Presveto Lice iz našega srca. Daj da uvijek nosimo tvoje Sveto Lice u našim srcima i našim mislima kako bismo ga mogli kroz svu vječnost slaviti i blagoslovljati u vječnosti zahvaljujući ti skupa sa izabranima koji su te uvijek ljubili, bili spremni sve poduzeti na tvoju slavu, a sada te konačno uživaju u vječnosti. O Isuse dopusti i nama da te u vijeke slavimo sa tvojim svetima. Amen.

Litanije presvetom Licu Isusovu

(Imprimatur: Regensburg, 8. XI. 1958.)

Gospodine, smiluj se! Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se! Kriste, čuj nas! Kriste, usliši nas!
Oče nebeski Bože,
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože
Duše Sveti Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Sveto Lice Sina, živoga Boga, *(pogledaj nas i smiluj nam se!)*
Sveto Lice Isusa Krista,
Sveto Lice našega Otkupitelja, rođena od presvete Djevice Marije,
Sveto Lice, ogledalo Božjeg veličanstva,
Sveto Lice, što ga anđeli uvijek žele gledati,
Sveto Lice najljepšega među ljudskom djecom,
Sveto Lice sjajnije od sunca,
Sveto Lice obliveno krvavim znojem u Getsemaniju,
Sveto Lice, poniženo izdajničkim poljupcem,
Sveto Lice, nemilosrdno udarano zaušnicama,
Sveto Lice svetogrdno popljuvano,
Sveto Lice razderano ubodima trnja,
Sveto Lice osramočeno pogrdama,
Sveto Lice žestoko udarano trstikom,
Sveto Lice pokriveno smrdljivom krpom,
Sveto Lice, zaliveno suzama,
Sveto Lice, opsovano, pogrđeno i vrijeđano mnogim pogrdama,
Sveto Lice, zamrljano krvlju,
Sveto Lice, zlostavljano na sve načine,

Sveto Lice, utisnuto na koprenu svete Veronike,
Sveto Lice, priklonjeno u smrti Isusovoj na križu,
Sveto Lice Isusovo, čudesno sjajno na svetom Platnu,
Sveto Lice, radosti i naslado nebeskoga dvora,
Sveto Lice, okrepo pravednika na zemlji
Sveto Lice, utjeho uciviljenih,
Sveto Lice, uzore svih kreposti,
Sveto Lice, slasti vjernih duša,
Sveto Lice, ufanje grešnika,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se. Gospodine!

R. Pokaži nam svoje Lice, svake ljubavi dostojni Otkupitelju!
O. I bit ćemo spašeni.

Pomolimo se! Isuse, moj Otkupitelju, pozdravljam Te, klanjam Ti se i ljubim Te, ponovo pogrđivana bogopsovkama. Prikazujem Ti po prežalosnom i bezgrešnom Srcu Tvoje božanske Majke klanjanje svih anđela i svetaca kao miomirisnu žrtvu, i ponizno Te molim da snagom svoga svetoga Lica uspostaviš i obnoviš u meni i u svim ljudima Svoju sliku, koja je iznakažena našim grijesima! Amen!

Vječni Oče, prikazujem Ti po prečistim rukama bezgrešne Djevice svakoga klanjanja predostojno Lice Tvojega ljubljenoga Sina kao naknadu za psovke proti Tvojemu svetom Imenu i za obraćenje bijednih grešnika! Amen!

3. 5. Devetnica i trodnevnica svetom Licu Isusovu

Devetnica

(Kroz devet dana mole se svih 5 zaziva, a kao se ima više vremena mogu se na kraju nadodati i litanije svetom Licu. Imprimatur 27. 5. 1941. p. Castiglioni, vic.gen. Mediolani).

Znak križa. Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

1. O slatko Lice Isusovo koje si s beskrajnom ljupkošću gledao pastire u štalici u Betlehemu i svete kraljeve koji su došli pokloniti ti se, blago pogledaj i moju dušu koja se pred tobom baca na koljena, slavi te i zahvaljuje ti. Usliši moju molitvu koju ti upućujem (*izreći nakanu*). *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

2. O slatko Lice Isusovo koje si se potreslo pred ljudskim nedaćama, obrisao si suze ožalošćenima, bolesne liječio pogledaj blagonaklono na bijede moje duše i tjelesne slabosti koje me muče. Zbog suza koje si prolio učvrsti me u dobru, oslobodi me od zla i udijeli milost za koju te molim. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

3. Milosrdno Lice Isusovo koje si došlo u ovu suznu dolinu, i toliko suosjećao s našim slabostima, da si se nazvao Liječnikom bolesnih, dobrim Pastirom zalutalih, ne dopusti da me Sotona nadvlada, čuvaj me uvijek svojim pogledom i daj da budem među onim dušama koje su ti na utjehu. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

4. Presveto Lice Isusovo, dostojno slave i ljubavi zasjalo božanstvom na gori Taboru, krvlju obliveno u Getsemanskom vrtu, a prekriveno pljuvačkom i udarcima u Muci, svrni na mene svoj milosrdni pogled kojim si pogledao raskajanog razbojnika. Daj da shvatim božansku mudrost skrivenu u poniznosti i ljubavi. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

5. Božansko Lice Isusovo, natopljeno krvlju, napojeno octom u Muci prije smrti, kazao si: «Žedan sam»!; Lice preljubljeno od svoje Majke u njenom naručju pod križem, Lice zauvijek proslavljeno kod uskrsnuća sačuvaj uvijek tvoju blagoslovljenu žeđ ljubavi prema meni i

mojim dragima. Po Marijinim rukama milostivo primi moje molitve i usliši me u mojoj potrebi. *Slava Ocu, Sinu i Duhu Svetome ...*

Trodnevnica

(Tri dana se mole svi zazivi, a ako se ima više vremena na kraju se mogu izmoliti i Litanije svetog Lica; Preuzeto iz: p. F. Avidano, Filotea mariana, Aleksandria, 1957., objavljena s imprimaturom Casali 8. 3. 1957., can. Oddone, vic. gen.)

1. O divno Lice Isusovo, pogledaj milostivo na mene i zbog tvojih svetih suza udijeli mi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

2. O divno Lice Isusovo, poslušaj dobrostivo moje siromašne prošnje i zbog udaraca koje si pretrpilo udijeli mi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

3. O divno Lice Isusovo, sjeti se da si oprostio raskajanom razbojniku, otvori svoja usta i zagovaraj me kod Oca nebeskoga i udijeli mi milost za koju te molim. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Vječni Oče prikazujem ti divno Lice Isusovo, po Marijinom udostoj se udijeliti mi milost za koju te molim kao i sve one koje su mi potrebne za vječno spasenje. *Zdravo Karljice...*

3. 6. Medaljica Presvetog Lica Isusova

Medaljica Presvetog Lica je znak ljubavi Isusa Krista koji je umro na Križu za otkupljenje ljudi i znak Isusa Krista žrtvovanoga koji živi u Presvetom Sakramentu. Medaljica Presvetog Lica Isusova je Marijin dar svijetu, dar Isusove i naše Majke.

U noći 31. 5. 1938. časnoj majci, službenici Božjoj Mariji Pierini de Micheli, (1890 – 1945) koja je pripadala redovničkoj družbi *Kćeri Bezgrešnog začeca* za vrijeme euharistijskog klanjanja u samostanskoj kapelici u Milanu ukazala se Gospa i pokazala joj šakpular – medaljicu svetog Lica. Majka Božja je držala u ruci kao medaljicu koja je s jedne strane imala urezanu sliku Lica Isusova umrlog na križu, oko slike Lica Isusova pisalo je *Illumina, Domine, Vultum Tuum super nos*; (Obasjaj nas Gospodine svjetlom svoga lica). Na drugoj strani medaljice je bila slika Presvete Hostije iz koje su izlazile zrake, a oko nje je pisalo *Mane nobiscum, Domine* (Ostani s nama Gospodine).

Nebeska Majka se približila časnoj sestri i kazala: **«Slušaj dobro i kaži svom ispovjedniku da je ova medaljica oružje obrane, štit jakosti, zalag milosrđa koje Isus hoće udijeliti svijetu u ovim vremenima sjetilnosti i mržnje protiv Boga i Crkve. Đavolske mreže se postavljaju za iskorijeniti vjeru iz srdaca, zlo se širi. Malo je istinskih apostola: potreban je nebeski lijek, a taj lijek je Presveto Lice Isusovo. Svi koji će nositi ovu medaljicu i prema mogućnostima svakog utorka klanjati se Isusu u Presvetom Sakramentu kako bi nadoknadili uvrede koje su zadane Licu moga Sina Isusa za vrijeme njegove Muke i koje mu svakodnevno zadaju u Presvetom Sakramentu biti će učvršćeni u vjeri; spremni braniti vjeru, imati će milosti potrebne za nadvladati nutarnje i vanjske duhovne poteškoće, zadobiti će pomoć u opasnostima za dušu i tijelo, imati će vedru smrt s pogledom osmijeha mog Božanskog Sina».**

Nakon razgovora sa ispovjednikom slugom Božjim don. Ildebrandom Gregorijem benediktinskim monahom silverstinom (ogranak reda benediktinaca) sestra je u molitvi dobila potvrdu od Gospe da je bit njene duhovne poruke ista bilo da se radi o šakpularu ili medaljici te da isto vrijede dana obećanja i milosti.

Crkveno dopuštenje za širenje medaljice Presvetog Lica dogodilo 9. 8. 1940. godine s blagoslovom milanskog kardinala Schustera koji je i sam bio pobožan svetom Licu. Veliki apostol širenja medaljice svetog Lica postao je sluga Božji monah Ildebrando Gregorio koji je riječju i spisima proširio pobožnost Presvetom Licu Isusovu i štovanje njegove medaljice u Italiji, Aziji, Amrericima i Australiji. Medaljica Presvetog Lica se brzo širila u cijeloj katoličkoj

Crkvi, a sa mnogih strana su pristizala svjedočanstvima o uslišanjima i zadobivenim milostima. S blagoslovom tadašnjeg pape Pavla VI jednu medaljicu Presvetog Lica američki astronauti su ostavili i na mjesecu.

3. 7. Pobožnost svetom Licu u iskustvima svetaca i duhovnih velikana

1. Službenica Božja sestra Marija od sv. Petra karmelićanka iz Toursa (1816-1848), te sluga Božji Leon Papin Dupon (1797-1876): Na poticaj službenice Božje sestre Marije od sv. Petra, karmelićanke iz Toursa u Francuskoj pobožnost svetom Licu prisutna u Crkvi od prvih vremena je dobila novi zamah u cijelom svijetu. Naime poniznoj sestri koja je izgarala od ljubavi prema Isusu na posebna način se dojmilo sve više širenje bezboštva u Francuskoj. Sestra Marija koja je posebno bila pobožna Majci Božjoj, a odlikovala se u štovanju presvetog Oltarskog Sakramenta gajila je duh pokore i davanja zadovoljštine Isusu za uvrede koje mu se svakodnevno nanose.

Dok je molima križni put imala je običaj da kod svake postaje poljubi zemlju. Jednog dana moleći križni put bila je sva obuzeta dubokom molitvom kad je čula Isusove riječi:

«Ja tražim Veronike koje će obrisati i štovati moje božansko Lice koje ima malo štovatelja. Moje ime se posvuda psuje. Čak ga i djeca psuju. Psovka je đavolski grijeh, njome grešnik sam sebi izriče vlastitu osudu. Ona je otrovna strijela koja stalno ranjava moje srce».

Tada je Isus sestru Mariju poučio i strelovitu molitvu nadoknade tražeći od nje da je često moli kao zadovoljštinu za grijeha ljudi.

„Svi stvorovi na nebu, na zemlji i pod zemljom, što su proizašli iz Božjih ruku, vazda hvalili, blagoslivljali, ljubili, obožavali i veličali neizrecivo Božje Ime po Presvetom Srcu Isusovu u presvetom Oltarskom Otajstvu! Amen!”

Bio je to početak mističnog iskustva sestre Marije s naglaskom na pobožnost svetom Licu, te se u cijeloj Crkvi ponovno pobudilo štovanje svetog Lica Isusova. Nekoliko glavnih crtica o tome donijeli smo u poglavlju koje govori o obećanjima Isusa Krista vjernicima koji budu štivali njegovo Presveto Lice.

Sestra Marija je zamolila ispovjednika da razgovara s nadbiskupom Toulusa o poticajima na pobožnost Svetom Licu Isusovu. što je ovaj i učinio.

Sluga Božji Leon Papin Dupon (1797-1876), je pohađajući Karmel u Toulusu upoznao sestru Mariju od sv. Petra koja ga je potakla na pobožnost nadoknade Svetom Licu Isusovu. On je u dvorani vlastite kuće izložio sliku Svetog Lica i počeo s štovanjem okupljajući oko sebe grupu vjernika. Pored slike je bio stavio svjetiljku koja je stalno gorjela. Ubrzo je dvorana, koju će kasnije nadbiskup Toulusa posvetiti kao kapelicu, postala hodočasničko mjesto gdje su mnogi dobivali velike milosti i ozdravljenja. A sam Dupon je riječju i primjerom cijelom Francuskom širio pobožnost Svetom Licu te je bio prozvan prijatelj svetog Lica. Kao posljedica tih događanja s dopuštanjem nadbiskupa u Toursu je osnovana i prva nadbraovšitna Presvetog Lica Isusova s ciljem širenja te pobožnosti u cijeloj Crkvi.

2. Sv. Terezija od Djeteta Isusa i svetog Lica: Pobožnost svetom Licu je bila posebno raširena u Francuskoj u 18-tom stoljeću po spisima i mističnim objavama službenice Božje sestre Marije od sv. Petra karmelićanke iz Toursa (1816-1848), koju sv. Terezija od Djeteta Isusa (1873- 1897) spominje u svojim djelima, a svetica je u tu pobožnost bila upućena u najprije obiteljskom krugu, a zatim i u Karmelu gdje ju je potaknuta od časne majke Agneze od Isusa još više produbila. Na dan svog redovničkog oblačenja svetica je prvi puta potpisala listić «sestra Terezija od Djeteta Isusa i od Svetog Lica. Donosimo najvažnije odlomke iz djela svete o pobožnosti Svetom Licu.

«Mali cvijetak, presađen na goru Karmel, imao se rascvasti u sjeni Križa. Suze i krv Isusova postadoše njegovom rosom, a njegovim suncem posta Božansko Lice pod koprenom suza ... Dotada nisam bila prodrila do dubine blaga što se krije u Svetom Licu; upoznala sam

ga preko vas, ljubljena moja Majko. Kao što ste nekoć prvi od nas svih pošli u Karmel, tako ste isto prvi prodrli u tajne ljubavi što se kriju u Licu našega Zaručnika. Tada ste me pozvali i ja sam shvatila..., Shvatila sam što je prava slava. Onaj čije kraljevstvo nije od ovoga svijeta (usp. Iv 18, 36) pokazao mi je da se prava mudrost sastoji u tome da »hoćeš biti nepoznata i smatrana ničicom« (Nasljeduj Krista I, 2, 3) i u tome da »tražiš radost u preziranju same sebe« ... (Nasljeduj Krista III, 49, 7) Ah, željela sam da poput Isusova lica i »moje bude uistinu skriveno, da me nitko na zemlji ne pozna« ... (Iz 53, 3)

Žeđala sam za tim da trpim i da budem zaboravljena ... Kako je pun milosrđa put kojim me je dragi Bog uvijek vodio. Nikada nije dao da poželim nešto a da mi to nije ispunio; tako mi se njegova gorka čaša pokazala puna slasti... Poslije krasnih blagdana mjeseca svibnja, poslije polaganja zavjeta i oblačenja naše ljubljene Marije, najstarije sestre, kojoj je najmlađa imala sreću da stavi vijenac na glavu na dan njezina vjenčanja, trebalo je da nas pohodi kušnja...

Prethodne godine u mjesecu svibnju (1. svibnja 1887) imao je tata napadaj paralize u nogama. Tada smo se vrlo uznemirile, ali jaki temperament moga dragoga kralja brzo je to nadvladao, i naša su strahovanja iščezla. Međutim smo više, nego jedanput za vrijeme puta u Rim primijetili da se lako umara, da nije više tako veseo kao obično... Osobito sam opazila njegov veliki napredak u savršenosti; po primjeru sv. Franje Saleškog uspio je postati gospodar svoje prirodene naglosti do te mjere da se činilo da ima najblažu ćud na svijetu...

Zemaljske stvari kao da su ga jedva dirale, lako je svladavao suprotnosti ovoga života; napokon, dragi ga je Bog preplavljivao utjehama; za vrijeme svakidašnjih pohoda Presvetom Sakramentu njegove bi se oči često punile suzama, a njegovo lice odisalo nebeskim blaženstvom... Kad je Leonija izašla iz Zavoda od Pohođenja, on se nije žalostio, nije nimalo prigovarao dragom Bogu što nije uslišio njegove molitve koje mu je upravio da izmoli zvanje svoje drage kćerke; dapače, s nekom je radošću pošao po nju ...

Evo, s kakvom je vjerom tata primio rastanak sa svojom malom kraljicom: javio ga je svojim prijateljima u Alenfonu ovim riječima: »Predragi prijatelji, jučer je Terezija, moja mala kraljica, ušla u Karmel!... Samo Bog može tražiti tako veliku žrtvu... Nemojte me žaliti, jer je moje srce preplavljeno radošću.«

Bilo je vrijeme da tako vjeran sluga primi nagradu za svoja djela, bilo je pravo da njegova plaća bude nalik na plaću koju je Bog dao Nebeskom Kralju, svome Sinu jedincu... Tata je upravo prikazao Bogu jedan oltar, a sam je bio žrtva, izabrana da bude žrtvovana s Janjetom bez ljage. Vi znate, ljubljena moja Majko, naše gorčine mjeseca lipnja, a osobito 24. lipnja 1888. godine. Te su se uspomene tako duboko usjekle u naša srca da ih nije potrebno zapisivati... O draga Majko, koliko smo trpjeli!... A to je tek bio samo početak naše kušnje...

Sv. Terezija je svjesna da je pobožnost prema svetom Licu milosti zato moli: «Vječni Oče, Ti si mi dao kao dragocjenu baštinu svakoga štovanja dostojno Lice svojega božanskoga Sina. Ja Ti Ga prikazujem i molim Te da mi za to udijeliš milost da zaboraviš sve nezahvalnosti Tebi posvećenih osoba i da sve oprostiš siromašnim grešnicima!»

Svetica piše: «Isus gori od ljubavi prema nama ... Gledaj njegovo ljubljeno lice! Motri njegove ugasle i oborene oči! Promatraj njegove rane.... Gledaj Isusa u njegovo lice ... Tu ćeš vidjeti koliko nas ljubi». (Pismo 63).

«Sjeti se da je božanstvo tvoga Lica bilo uvijek nepoznato među tvojima! Dobro znaš da si meni ostavio tvoju slatku sliku, i znaš da sam te prepoznala! Da, prepoznajem te i u suzama o Vječno Lice, otkivam tvoje milosti. Sjeti se, tvoj prikriveni pogled utješio je moje suze» (Pjesma 24,14).

3. Bl. Gaetan Catanoso (1879-1963). Rođen u mjestu Chioro, Reggio Calabria u Italiji u pobožnoj seljačkoj obitelji. Kao dječak je stupio u sjemenište gdje se isticao pobožnošću prema Majci Isusovoj, mucu i presvetom Sakramentu. Za svećenika je zaređen 1902. godine u Reggio Calabriji. Kod ređenja je obećao Isusu da neće nikada učiniti svojevolutnog grijeha i da

će se truditi živjeti u Božjoj prisutnosti. Prve dvije godine svećeništva proveo je kao odgajatelj u sjemeništu, a zatim je postao župnik Pentidattilu gdje je bio kao zapaljen pobožnošću prema Svetom Licu.

Blaženik piše: «Sveto Lice je moj život, ono je moja snaga. Isus treba mnoge Veronike kao zadovoljštinu za grijehе psovke i svetogrđa te mnoge Šimune Cirence za tolike siromahe bez utjehe potrebne pomoći».

Jednom dubokom intuicijom blaženik je povezo pobožnost Svetom Licu sa euharistijskim štovanjem: «Pobožnost Svetom Licu se usredotočuje na Veronikin rubac na koji je naš Gospodin utisnuo svojim Predragocijenom Krvlju crte svoga božanskog Lica. To je jedna dragocjena relikvija koju Crkva čuva i koju mi štujemo. Ali ako želimo štovati stvarno Lice Isusovo, ne samo njegovu sliku, mi to Lice nalazimo u božanskoj Euharistiji, gdje je s Krvlju i Tijelom Isusa Krista pod bijelim prilikama hostije skriva Lice našeg Gospodina». Blaženik je dalje govorio da se Lice Kristovo skriva i u svakom čovjeku, koji je stvoren na sliku Božju, i koji trpi pogotovu tamo gdje su duše izobličene zbog grijehа.

Blaženik se 1918. godine upisao u bratovštinu Svetog Lica iz Toulusa, a u svojoj župi je osnovao udrugu Svetog Lica i pokrenuo list s ciljem širenje te pobožnosti. Malo nakon toga 1921. bio je premješten za župnika u Reggio Calabriji gdje je 1953. utemeljio *Sestre Veronike od Svetog Lica*, s ciljem širenja pobožnosti Svetom Licu i pomaganja siromasima. Sveto je proživio svoj svećenički život i blago preminuo 4. 4. 1963. Njegove zadnje riječi su bile: «Kako je lijep Gospodin, kako je lijep Gospodin». Papa Ivan Pavao II ga je 4.5. 1987. proglasio blaženim.

4. Službenica Božja Marija Pierini de Micheli, (1890 – 1945) i sluga Božji don. Ildebrando Gregori (1894- 1985) benediktinski monah silverstin (ogranak reda benediktinaca). Još od djetinjstva Marija Pierina de Micheli je bila iznimno pobožna. Kad je imala 12 godina u župnoj Crkvi sv. Petra u Milanu gledala je kako vjernici na veliki petak ljube križ i čula riječi: «*Nitko mi ne da poljubac u lice kao nadoknadu za Judin poljubac*». U svojoj jednostavnosti mislila je da su svi čuli te riječi. I odgovorila je: «*Isuse strpi se, ja ću poljubiti tvoje lice kao znak nadoknade i zadovoljštine*».

Kao djevojka je ušla redovničku zajednicu *Kćeri bezgrešnog začeca* i ubrzo se istakla po svojoj pobožnosti. Za vrijeme klanjanja križu znala je čuti riječi: «*Poljubi me!*» Što je redovito i činila.

Neodoljivo ju je privlačila pobožnost Svetom Licu u kojem je motrila Isusovu ljepotu kao i znakove njegovih nutarnjih i vanjskih muka te je molitvom i pokorom nastojala na sve načine davati mu zadovoljštinu.

Jedne večeri prvog petka u korizmi 1936. g. nakon što ju je Isusu učinio dionicom svoje muke u Gesemanskom vrtu vidjela ga je lica prekrivena krvlju a On joj je kazao: «*Želim da moje Lice, koje odražava moje nutarnje muke bude više čašćeno. Tko me tako motri, tješi me!*»

Iste godine na utorak u velikom tjednu službenica Božja je imala još jedno mistično iskustvo. Isus joj je kazao: «*Svaki puta kada se motri moje Lice izliti ću svoju ljubav u srca po mom Licu i tako će mnoge duše zadobiti spasenje!*»

Početkom 1937. Isus je ponovno govorio sestri Mariji Pijerini: «*Neprestano prikazuj vječnom Ocu moje sveto Lice. Po tom prikazivanju zadobije se spasenje i posvećenje mnogih duša. A ako ga prikazuješ za moje svećenike, događaju se čudesne stvari*».

«*Motri moje Lice i udubi se u ponore patnje moga srca. Tješi me i traži duše koje će se žrtvovati sa mnom za spasenje svijeta*».

U noći 31. 5. 1938. službenica Božja je doživjela ukazanje Majke Božje i dobila objavu o *Medaljici Presvetog Lica Isusova*, o čemu možete više pročitati u poglavlju ove knjižice s tim naslovom.

Iste godine Isus joj je kazao: *«Vidiš li koliko trpim! Pa ipak malo osoba me razumije. Koliko nezahvalnosti i od onih koji kažu da me ljube! Dao sam svoje Srce kao simbol moje velike ljubavi prema ljudima, i dajem moje lice kao simbol moje patnje za grijehе ljudi. Želim da se moje lice časti jednim blagdanom koji će padati na karnevalski utorak koji prethodi početku korizme i da se za nj pripravi devetnicom u kojoj će se vjernici sjediniti sa mnom dajući zadovoljštinu i sudjelujući u mojim patnjama».*

Drugom zgodom Isus je kazao: *«Želim da se moje Lice časti na poseban način utorkom!»*

Časna majka Marija Pierini de Micheli je sveto proživjela svoj redovnički život a umrla je 26. 7. 1945. O svojoj smrti je napisala: *«Osjećala sam ogromnu potrebu živjeti uvijek više sjedinjena s Isusom i žarko ga ljubiti kako bi moja smrt bila samo prijelaz ljubavi prema Isusu zaručniku».*

Majka Marija Pierini je svoja iskustva dijelila sa **slugom Božjim don. Ildebrandom Gregorijem** (1894- 1985) monahom benediktincem, koji joj je postao i duhovnikom. On je obavljao odgovornu službu generalnog opata u svojoj družbi. Uz mnoga zaduženja širio je i pobožnost Svetom Licu a poslije drugog svjetskog rata utemeljio *Sestre Benediktinke nadoknaditeljice Prevetom Licu našeg Gospodina Isusa Krista* čija se matična kuća nalazi u mjestu Bassano Romano blizu Rima.

5. Časna službenica Božja majka Marija Pia Mastena (1881-1951) utemeljiteljica zajednice Redovnice od Svetoga Lica. Tereza Mastena rodila se 7.12. 1881. u Bovoloneu u Italiji u duboko kršćanskoj obitelji u kojoj se zajednički štovalo Sveto Lice Isusovo. Još od malena Tereza je osjećala duboku sklonost prema molitvi i pokori, a osjećala je otajstvenu želju i za mučeništvom te je činila, za dijete, teške pokore kao zadovoljštinu za grijehе ljudi koji su se prema njoj odražavali na Licu Isusovu.

Činila je djela ljubavi, a na dan svoje prve pričesti 19. 3. 1891. po njenim riječima učinila je, a da nije ni shvaćala sav domet tog čina, vječni zavjet čistoće, i doživjela mistično iskustvo u kome joj se činilo da je vidjela križ i Lice Isusovo. Nakon toga osjećala je veliki poticaj na apostolat među vršnjacima. S 19 godina ušla je u redovničku zajednicu *Sestara Milosrđa* u Veroni i promijenila ime u Marija Pia. Brzo je napredovala na putu svetosti. Nakon premještaja u Treviso, među sestrama je pokrenula «mistični lanac» s ciljem poticanja na savršenstvo i davanja zadovoljštine i proslave Lica Isusova.

Za vrijeme molitve križnog puta 1924. dok je razmatrala šestu postaju Isus joj je rekao: *«Zaručnice daj mi svoje srce ... Želim u njemu vidjeti urezanu sliku moga izranjenog Lica. Urezano u tebe ono će zadobiti novu ljepotu, novi sjaj i tvoje srce će se raširiti, zapaliti ljubavlju, i željeti će samo gledati i motriti moje Lice, Lice božanskog zaručnika».*

Sestra Marija Pia je htjela u svakom čovjeku, pogotovu u grešnicima, vidjeti utisnuto Lice Isusovo, zato je gorljivo picala na zadovoljštinu i obnovu Isusove slike u dušama. Pod vodstvom monsinjora E. Beccegata utemeljila je redovničku zajednicu *Redovnice od Svetoga Lica* s motom: *«Naš glavni cilj je širiti, nadoknaditi; obnoviti sliku slatkog Isusa u dušama».*

Dala je tiskati na tisuće slika Isusova lica sa Torinskog platna i slala ih je po cijelom svijetu, uključujući tada komunističku Rusiju jer su u njenom duhu odzvanjale riječi koje joj je Isus kazao:

«Slika moga svetog Lica privući će blagonakloni pogled moga Oca na duše i potaknuti ga na praštanje i milosrđe. Po mome svetom Licu svijet će biti spašen».

Službenica Božja je preminula u Gospodinu 28. 6. 1951 u Rimu, a njen grob se nalazi u matičnoj kući redovničke zajednice koju je osnovala u Trevisu.

Sadržaj

Predgovor

1. POBOŽNOST PRESVETOM IMENU ISUSOVU

1. 1. Povijest pobožnosti imenu Isusovu
1. 2. Litanije i krunica Presvetom Imenu Isusovu
1. 3. Devetnica nadoknade za psovke
1. 4. Pohvale Imenu Božjemu u naknadu za psovke
1. 5. Isusova krunica
1. 6. Molitve i razmatranja svetaca o Imenu Isusovu

2. POBOŽNOST PREMA PRESVETOJ GLAVI GOSPODINA ISUSA KRISTA

2. 1. Povijest i teološki temelji pobožnosti Isusovoj glavi
2. 2. Molitve i litanije Glavi Isusovoj

3. POBOŽNOST PRESVETOM LICU ISUSOVU

3. 1. Povijest pobožnosti licu Isusovu
3. 2. Obećanja Isusa Krista vjernicima koji budu štovali njegovo Presveto Lice
3. 3. Molitve svetaca i duhovnih velikana svetom Licu
3. 4. Molitve nadoknade, posveta i litanije presvetom Licu
3. 5. Devetnica i trodnevnica svetom Licu Isusovu
3. 6. Medaljica Presvetog Lica Isusova
3. 7. Pobožnost svetom Licu u iskustvima svetaca i duhovnih velikana